

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Petry Kubové a přísedících Marie [REDACTED] a Ing. Jaroslavy [REDACTED] v hlavním líčení konaném dne 15. srpna 2024 v Českých Budějovicích

- takto:

Obžalovaná [REDACTED] narozená [REDACTED] v [REDACTED],
trvale bytem [REDACTED]

je vinna, že

jako osoba samostatně výdělečně činná podnikající na základě živnostenského oprávnění vydaného dne 24. 7. 2020 na dobu neurčitou, pro předmět podnikání Péče o dítě do tří let věku v denním režimu, jakožto živnost vázaná a identifikačním číslem osoby [REDACTED], v prostorách rodinného domu na adrese v [REDACTED] v místnostech určených pro potřeby [REDACTED] na základě smluvního ujednání do své péče převzala nezletilé děti, o které se zavázala po stanovenou dobu řádně pečovat a v rozporu se svými oprávněními a povinnostmi a s vědomím zodpovědnosti za rozumový, citový a duševní vývoj svěřených nezletilých dětí, chovala se k nim hrubě a nepřiměřeně přísně, kdy konkrétně

v přesně nezjištěné době v období od **září 2021** do **srpna 2022** na nezletilého [REDACTED] nar. [REDACTED], v případě, kdy se hádal s jiným dítětem, křičela, aby přestal, a dále jej v jednom případě potrestala pohlavkem, neboť v době stravování házel jídlo na zem,

v přesně nezjištěné době v období od **září 2021** do **ledna 2023** nezletilého [REDACTED] nar. [REDACTED], za nevhodné chování u jídla jedenkrát potrestala pohlavkem, v jednom případě mu svévolně, bez svolení zákonného zástupce, ostrihala vlasy, a v jednom případě jej potrestala bitím přes zadek, přičemž se nezletilý své matce [REDACTED] svěřil, že tam je "zlá" paní učitelka, že na něj křičí, a že chodí na "hanbu",

v přesně nezjištěné době v období nejméně od **25. 5. 2021** do **srpna 2021** nezajistila prostřednictvím dalších pečujících osob v dětské skupině řádnou péči o hygienu nezletilého [REDACTED] nar. [REDACTED], neboť byl v přesně nezjištěném počtu případů předán matce [REDACTED] nar. [REDACTED] s plenou velice znečištěnou stolicí, následkem čehož utrpěl nezletilý opruzeniny v oblasti přirození a sedací části těla, kdy byl současně znečištěný zaslou stolicí, kterou měl nejméně ve vlasech a na oblečení,

v přesně nezjištěné době v období od **25. dubna 2022** do **května 2022** nezletilého [REDACTED] nar. [REDACTED] v jednom případě, poté co neúmyslně při společném stravování s ostatními dětmi, vrazil do kelímku s pitím a toto se vyliło na svačiny ostatních dětí, potrestala plácnutím přes ruku nebo tvář, kdy nezletilý matce [REDACTED] nar. [REDACTED], následně sdělil, že do „staré školky nechce, že jsou tam učitelky zlé“,

v přesně nezjištěné době v období od **března 2020** do **srpna 2022**, v jednom případě nezletilou [REDACTED] nar. [REDACTED], za údajné poškození zeleného oplocení zahrady potrestala bitím přes zadek a dále nezletilou v jednom případě z nezjištěného důvodu sprchovala studenou vodou,

tedy

úmyslně ohrozila rozumový a citový vývoj dítěte tím, že závažným způsobem porušila svou povinnost o ně pečovat, a v páchání takového činu pokračovala po delší dobu,

čímž spáchala

přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 201 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **10 (deset) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **2 (dvou) let**.

Podle § 73 odst. 1, odst. 4 trestního zákoníku se obžalované ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu zaměstnání a povolání spočívajícího v péči o děti v předškolních zařízeních všeho druhu a v zákazu výkonu podnikání jako osoba samostatně výdělečně činná pro předmět podnikání Péče o dítě do tří let věku v denním režimu na dobu **4 (čtyř) let**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaná povinna uhradit těmto poškozeným:

nezl. [REDACTED] nar. [REDACTED], zastoupenému zákonným zástupcem [REDACTED] nar. [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], částku ve výši **10 000 Kč** jakožto náhradu nemajetkové újmy, když podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozený odkazuje se zbytkem uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech

občanskoprávních a podle § 229 odst. 1 trestního řádu se odkazuje s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních,

nezl. [REDAKCE] nar. [REDAKCE], zastoupené zákonnou zástupkyní [REDAKCE] nar. [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], jakožto náhradu nemajetkové újmy částku ve výši **10 000 Kč** s úrokem z prodlení ve výši 14,75 % ročně z této částky jdoucím ode dne 24. 5. 2024 do zaplacení, když podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená odkazuje se zbytkem uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních,

nezl. [REDAKCE] nar. [REDAKCE], zastoupenému zákonnou zástupkyní [REDAKCE] nar. [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE] na náhradě nemajetkové újmy částku ve výši **10 000 Kč** s úrokem z prodlení ve výši 14,75 % ročně z této částky jdoucím ode dne 24. 5. 2024 do zaplacení, když podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozený odkazuje se zbytkem uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se **nezl.** [REDAKCE] nar. [REDAKCE], zastoupená zákonnou zástupkyní [REDAKCE] nar. [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], odkazuje s nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Dokazováním provedeným v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav popsáný ve výrokové části tohoto rozsudku. Soud k věci vyslechl obžalovanou [REDAKCE] svědky [REDAKCE]

přečetl znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie a odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, provedl důkazy listinné.

2. **Obžalovaná** [REDAKCE] v přípravném řízení nevypovídala, před soudem uvedla, že se cítí být nevinná. Celé vyšetřování ji velmi zasáhlo, neboť má zato, že po celou dobu se k dětem chovala jako k vlastním, vždy se k nim chovala dobře, dopřála jim dostatek pohody, jídla, prostě všeho. V září 2020 převzala od tehdejší provozovatelky dětský koutek [REDAKCE]. Zpočátku s ní pracovala [REDAKCE]. Po druhé vlně covidu začala přijímat nové děti, i nové brigádnice, vše fungovalo až do ledna 2023 a od února 2023 je vedená jako dětský spolek, v této činnosti pokračuje do současné doby. Ke svému vzdělání obžalovaná uvedla, že má výuční list a kurz chůvy, který absolvovala v červenci 2020 v [REDAKCE]. Pokud jde o zaměstnance, tak tyto si vybírala na základě podaného inzerátu. Jinak kolektiv ve [REDAKCE] byl stálý. Den byl organizován tak, [REDAKCE] byla v provozu od 6.30 hodin do 17.00 hodin. Jedna ze zaměstnankyň vždy otevřela budovu, druhá přišla kolem 7.00 hodin až 7.30 hodin. Vystřídaly se na odpolední směnu, ta, která otvírala, šla po obědě domů a nastoupila odpolední směna, ta dopolední tam s ní zůstávala třeba do 15.30 hodin. O děti se během dne staraly tři chůvy. Obžalovaná působila jako chůva i během dne. V období července a srpna byla na dovolené, a po tuto dobu byla jí určená osoba, která měla rozhodovací pravomoc. Pokud jde o stravování dětí, tak obědy byly objednávány u [REDAKCE]. Vozili každý den čerstvé jídlo, polévku a hlavní chod, které byly baleny do velkých boxů, šlo o porci pro dospělého, která následně byla obžalovanou či jinou pověřenou osobou rozdělena mezi dvě a půl až tři děti. Nikdo z rodičů neříkal nic o tom, že by dítě mělo v průběhu pobytu ve [REDAKCE] hlad. Nikdy se nestalo, že by

během jídla nějaké dítě chtělo přidat a jídlo by už nebylo, a že by pak dítě plakalo, že má hlad. Svačiny si děti nosily z domova, svačiny byly dopolední i odpolední. Když si dítě svačinu nepřineslo, tak mu vždy daly něco ze zásob. Nikdy se nestalo, že by obžalovaná použila svačinu jiného dítěte, aby nakrmila dítě, které svačinu nemělo. Dítě, které si svačinu přineslo, si ji také snědlo nebo si ji odneslo domů. U vily je také zahrada, která se využívá, a s dětmi tam chodí. Jednou se stalo, že byl venku u plotu pán, soused, který na obžalovanou přes plot začal volat, že je neúnosné, jak tam děti pláčou a ty ženy křičí. K tomu došlo o prázdninách, kdy si chůvy přebíraly děti rovnou na zahradě a opravdu některé bylo více plačtivé. Obžalovaná nevěděla, zda se mělo jednat o [REDAKCE] nebo [REDAKCE]. Ve skupině měla mít obžalovaná kolem deseti dětí, to ale zjistila až posléze, když se začala řešit tato kauza. Od bývalé majitelky měla informace, že ve školce může být až 20 dětí. Obžalovaná pečovala o cca sedmnáct dětí, byly dny, kdy jich tam bylo deset, dvanáct, jednou se stalo, že jich tam bylo asi šestnáct nebo sedmnáct.

3. K [REDAKCE] obžalovaná [REDAKCE] uvedla, že ten nastoupil někdy na začátku října 2021, od maminky věděla, že ve školce byl v minulosti i jeho bratr [REDAKCE] byl ze začátku velmi plačtivý, stýskalo se mu po mamince, takže ho chovaly, hledaly mu jinou zábavu. Bylo období, že třeba v listopadu byl nemocný, takže tři týdny nebo čtrnáct dní ve skupině nebyl, pak nastoupil znovu na docházku a začalo to nanovo. Odloučení od maminky, od tatínka a znovu zvykáci období. [REDAKCE] byl dle obžalované zvláštní chlapeček, nebyl komunikativní s dětmi, když něco od dětí chtěl, hrát si s nimi nebo si půjčit hračku, tak jim to automaticky vytrhl z ruky, děti se o to samozřejmě přetahovaly, tak jediné, co mu zbylo, bylo lehnout si na zem a kopat. Když ho chtěly uklidnit, tak to nešlo, protože měl takový mírnější amok vzteku, tak ho tam nechaly chvíli, seděly u něj, vzaly ho za ruku, šly do jídelny, kde mu podaly pití, protože každé dítě si nosilo svoji lahvičku. Chvilku tam obžalovaná nebo některá z kolegyn s ním byla a pak se s ním šlo pomalu začleňovat do kolektivu. Odpočívát samotného ho nikdy nenechávaly, žádné z dětí nebylo samo. Jednou zkusily dát spát [REDAKCE] do velké místnosti s dětmi na lehátkách, ale on tam běhal, skákal, šťoural, děti rušil, takže šel do menší místnosti, kde byly postýlky cestovní nebo dřevěné pro ostatní menší děti a spínkal tam s nimi. Byly dny, kdy usnul, byly dny, kdy nespál. Spaní dětí bylo v patře domu, byly k tomu určeny dvě místnosti. Děti, které už byly soběstačnější, tak spaly ve velké místnosti na lehátkách. Děti, které byly maličké, byly v cestovních postýlkách. Odpočinek měly děti dvě hodiny. Děti byly monitorované chůvičkami, ale samozřejmě za nimi chodily, cca každých 15 minut, nebo tam prostě s nimi byly. Pakliže bylo obžalované kladeno za vinu, že konkrétně [REDAKCE] měla po dobu 10 minut sprchovat studenou vodou, tak proti tomu se obžalovaná ohradila, a uvedla, že nikdy nesprchovala děti studenou vodou. Když se dítě třeba znečistilo, mělo nehodu, pokakalo se, tak děti opucovaly vlažnou vodou ve vaně. Když měly třeba špinavý obličej od jídla, tak je otřely vlhčenými ubrousky, které jim rodiče donášeli. V domě, kde sídlí tato skupina, je jedna koupelna s umyvadlem a záchodem. V koupelně byla vana. Tu nevyužívaly, jenom když bylo dítě opravdu pokakané a bylo potřeba je opucovat. Umyvadlo bylo pro dospělé, nebylo dětské, v jídelně bylo též umyvadlo s dětskými schůdky. Obžalovaná [REDAKCE] připustila, že pouze jednou se jí stalo, že se na pískovišti [REDAKCE] „rval“ s [REDAKCE] [REDAKCE] o hračku, kousali se, takže k nim přistoupila a opravdu na ně zvýšila hlas: „Kluci, takhle ne, pojďte.“ Jednoho z nich dala kolegyni, druhého si nechala, vše si vysvětlili, samozřejmě oni plakali, protože jeden se lekl, druhý byl našťvaný. Bití do zátylku a na zadek obžalovaná vyloučila, nikdy nikoho nebila.

4. K [REDAKCE] obžalovaná [REDAKCE] uvedla, že nastoupil na začátku září 2021 s tím, že od matky věděla, že nosil stálé pleny, že řešila jeho zdravotní stav, on moc nemluvil a vypadalo to, že občas nechtěl ani slyšet. Prostě, když na něj mluvily, tak nereagoval. Po půl roce do skupiny nastoupila jeho setra [REDAKCE]. Obžalovaná [REDAKCE] přiznala, že [REDAKCE] ostříhala, udělala to proto, že mu vlasy neustále padaly do očí. Maminka jí poděkovala s tím, že

chtěli jít k holiči. Co se týče počurání, tak jeho matka se rozhodla, že už musí být bez plenky, takže měl častěji „nehody“. Když k tomu došlo, tak si ho posadily za roh za skříňku, za přebalovací pult, a tam ho převlékly s tím, že se svlékl, špinavé oblečení si dal do sáčku, vteřina uběhla, než se došlo pro čisté oblečení a pomohly mu obléct. ■■■■■ když ■■■■■ navštěvovala, byla malá, byly jí dva roky. Je pravdou, že se řešily její opruzeniny. Byl jeden případ, kdy obžalované paní ■■■■■ psala, že byla ■■■■■ opruzená, že jí některá z brigádnic nepřebalila, takže si o tom obžalovaná s brigádnicí promluvila a vícekrát se to nestalo. Obžalovaná popřela, že by ■■■■■ udeřila přes obličej.

5. K ■■■■■ ■■■■■ obžalovaná ■■■■■ uvedla, že on byl ve ■■■■■ krátkou dobu, chodil jen pár dní dopoledne. První den přišel vysmátý, protože se mu to líbilo, ale až do momentu, kdy zjistil, že maminka odešla. To byl plačtivý, volal maminku. Maminka o tom věděla, tak si ho vždy vyzvedávala po obědě, když se najedl. K obvinění obžalovaná uvedla, že žádné dítě na chodbičku nechodilo, i když hodně plakalo, chodily s ním vedle do jídelny. Byly dny, kdy byl ■■■■■ hodně plačtivý, ale nebyla to žádná hysterie, prostě plakal.

6. K ■■■■■ ■■■■■ obžalovaná ■■■■■ uvedla, že i on chodil do ■■■■■ pár měsíců, od matky věděly o problému, který ■■■■■ měl a to, že měl potřebu si z plen vyndávat stolicí a roztírat ji všude. Kolikrát jí ukazovala videa a fotky, co jí provádí doma, takže s tím byly seznámené a hlídaly to. Stalo se jim kolikrát, že po spinkání ho v postýlce našly celého špinavého, takže ho převlékly, opucovaly to nejhorsí, ale neměly by se dětem vyčesávat vlásky, už jenom z hygienických důvodů nebo bez vědomí maminky mu mýt vlasy šamponem, takže připustila, že možná měl zaschlý bobek ve vláskách. Teo byl divoký, ale k nim jako tetám si nikdy nedovolil, že by je třeba uhodil nebo po nich něco hodil.

7. K ■■■■■ ■■■■■ obžalovaná ■■■■■ uvedla, že ve ■■■■■ byl párkrát, byl hodně plačtivý. Obžalovaná připustila, že v jednom případě došlo k situaci, že ho plácla přes ruku. Bylo to tehdy, kdy měl ■■■■■ hysterický pláč, ve vzteku vylil pití na všechny svačiny dětí a obžalovaná jej nejprve upozornila, že se toto nedělá, jeho hysterie se zvýšila, proto řekla: „■■■■■ to ne,“ on se začal vztekat, zopakovala: „■■■■■ nedělej to“ a plácla ho přes ruku.

8. Pokud jde o plácání přes zadek, tak konkrétně u ■■■■■ ■■■■■ k tomu došlo, protože ona šťourala, prstem do nového oplocení, tak ji nejprve několikrát říkala, aby toho nechala, pak k ní přišla a řekla, ať toho nechá, ona se koukla, a obžalovaná jí třepla, prostě třepla. Jinak byla velmi fajn holčička.

9. Obžalovaná ■■■■■ se vyjádřila konkrétně i ke svým kolegyním, se kterými v předmětném období spolupracovala. ■■■■■ ■■■■■ nastoupila po covidu. Vycházely spolu dobře do doby, než nastoupily další kolegyně, další brigádnice, a s těmi ona začala mít osobní problém. Nakonec dala výpověď, skončila v půlce srpna 2022. Během doby, co s obžalovanou pracovala, se spolu nikdy nebavily o chování obžalované k dětem v tom směru, že by jí něco zarazilo nebo se na něco chtěla zeptat. Poté, co ve ■■■■■ skončila, doslechla se obžalovaná od jiných maminek, že o obžalované neříkala hezké věci. ■■■■■ ■■■■■ nastoupila těsně po covidu, byla fajn, dělala takovou tu pomocnou tetu. Odešla z toho důvodu, že se neshodla s ■■■■■ ■■■■■. Neshodly se názorově, šlo o osobní názory, nešlo o názory ohledně péče o děti. ■■■■■ ■■■■■ byla brigádnice, přitom ještě studovala. ■■■■■ ■■■■■ ve ■■■■■ pracovala pár měsíců, byla to také pomocná teta a skončila, protože šla do jiného zaměstnání, toto měla jako brigádu. Ta byla nejvíce na směnách s ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ byla brigádnicí už za bývalé ředitelky, občas jim chodila vypomáhat, když bylo třeba. ■■■■■ ■■■■■ pracuje s obžalovanou ve ■■■■■ dodnes.

10. Obžalovaná [REDAKCE] dále uvedla, pokud se stalo, že některé z dětí plácla přes ruku nebo přes zadek, tak to pak s rodiči řešila, říkala jim to. Nikdo z rodičů proti tomu neprotestoval, nikdo z rodičů jí neřekl, že už to nemá dělat. S paní [REDAKCE] často řešila, že její děti chodily do školky špinavé a zanedbané. Obžalovaná měla povědomost o rodinné situaci od sociální pracovnice, která ji telefonicky kontaktovala. Vzhledem k tomu, že paní [REDAKCE] nezaplatila včas školkovné, tak jí obžalovaná vypověděla smlouvu, a předala děti její plnoleté dceři.

11. Systém pro výběr dětí do [REDAKCE] žádný nebyl, bylo to tak, že když to kapacita skupiny umožňovala a dítě bylo schopné se do kolektivu začlenit, tak ho přijala. Byly děti, které si třeba za měsíc nezvykly, tak pak s rodiči rozvázala spolupráci bez jakéhokoli finančního řešení. Žádné výběrové řízení nebylo, [REDAKCE] je dětský koutek, tak nebyl problém mít dítě na plenkách nebo se závislostí na dudlíku. Staraly se o děti od roku a půl věku do tří let. Snažily se dětem vyjít vstříc, ačkoli tam byl takový věkový rozptyl.

12. Svědkyně [REDAKCE] zprvu uvedla, že se jedná o události dva roky staré, snažila se je vytěsnit, přesto vypověděla, že v létě 2021 reagovala na inzerát, domluvila se s obžalovanou, a posléze nastoupila do [REDAKCE]. Nejprve docházela většinou v době obědů, pak i na ranní směny. Směny sloužila nejvíce s obžalovanou, protože [REDAKCE] dala někdy v únoru nebo březnu 2022 výpověď, takže vypomáhaly brigádnice, která se tam střídaly. Co se týče péče o děti ze strany obžalované, tak se chovala normálně. Z jejího chování vůči dětem ji upoutalo to její občasné zakřičení, nebo občas tam padl i pohlavek. Bylo to většinou, když třeba určité typy dětí u jídla zlobily nebo házely jídlo po zemi, tak dostaly prostě záhlavek. Kromě záhlavků tam bylo vynadání, zvýšený hlas, nebo takové to „to dělat nebudeš“, ale to, že by to dítě bylo mlácené, to určitě ne. Když děti někde pobíhaly, zlobily, tak se k nim třeba přišlo, a to dítě se třeplo, to občas ano, ale nebylo to pořád. Šlo o určité typy dětí, které zlobily nebo které půl dopoledne proplakaly nebo provztekaly, tak pak prostě už i ta nálada byla taková vyhrocená. Sama svědkyně na děti zvýšila hlas. Bohužel se dělo, že pokud dítě hodně zlobilo nebo vrískalo, tak bylo odvedeno za dveře na bobíka, tam byly takové čtyři židličky a tam prostě sedělo. Byla to ta příchozí chodba, která vede do třídy, kde se děti svlékaly. Někdy pak zůstaly dveře přitvřené, ony si také potom děti, když se otrkaly, tak si je samy otevřely nebo dokonce některé typy dětí samy do té třídy přišly. Většinou, když děti neposlechly žádnou z vychovatelek ani svědkyni, tak obžalovaná přišla, a určila, kde děti budou. Pokud jde o ta plácnutí přes ruku, zátylek, zadek, tak to nebylo každý den. Někdy byly dny na pohodu, klidné, pěkné a někdy prostě ty dny byly opravdu náročné. Pokud se děti nepodařilo uklidnit, tak křik a plácnutí bylo to poslední řešení.

13. Ke stravování svědkyně uvedla, že když do [REDAKCE] nastoupila, tak jim jídlo pro děti dováželi v bedýnkách, pak ke konci v plastových boxech. Jednalo se normální porce jídla, které pak obžalovaná v kuchyňce rozdělovala mezi děti. Když nebyla obžalovaná v práci, tak tuto práci dělala svědkyně. Podle jejího názoru byly porce jídla pro děti dostatečné jak kdy. Někdy bylo jídla málo, někdy zase zbylo, je to i druhu jídla, které buď dětem chutnalo jako třeba bramborová kaše, nebo na druhou stranu nechutnalo, a pak jídla zbyla.

14. Ve školce byla koupelna, ve které byla vana, umyvadlo a toaleta. Vana v koupelně se použila, když bylo dítě špinavé nebo když se tam jeden klouček ([REDAKCE] [REDAKCE]) docela často pokakával, tak se musel do vany postavit, svléknout, umýt, dalo se mu čisté oblečení. Takže k tomu se používala ta vana, ale jinak k ničemu dalšímu. Svědkyně sama takto ve vaně myla dvě děti a děti myla i obžalovaná. Svědkyně nevěděla nic o tom, že by se ve [REDAKCE] používala jako prostředek pro uklidnění zlobivého dítěte sprcha studenou vodou. Pokud jde o omytí studenou vodou obličej takového zlobivého dítěte, aby se zklidnilo, tak když se vzala voda z kohoutku u umyvadla, tak to ano, ale jenom asi ve dvou případech. Šlo asi o [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE]. Nebylo to ale časté a svědkyně nevěděla, zda to někdy neudělala i ona. K dotazu, zda to někdy udělala

obžalovaná a svědkyně tomu byla přítomná, uvedla, že ony dvě nikdy nebyly spolu obě v té koupelně. Ani kdyby byly otevřené dveře, tak by to nebylo možno vidět.

15. K [REDACTED] [REDACTED] svědkyně uvedla, že se stávalo, že byl odváděn na chodbičku. On moc nezlobil, spíš se vztekal někde v rohu sám a pak se ale zase uklidnil, když si ho člověk [REDACTED] Na zadek od obžalované určitě dostal. O tom, že by ho obžalovaná deset minut sprchovala studenou vodou, svědkyně nevěděla. Je pravda, že [REDACTED] spinkal ve vedlejší ložnici v cestovní postýlce, protože rušil ostatní děti, protože nechtěl spát. S ním do té ložničky chodily další dvě děti, byly tam ještě další dvě postýlky. Takže ne vždycky tam byl sám. Osobně svědkyně s [REDACTED] moc nemluvila, zaslechla, že se zmiňovali, že se doma najednou změnilo chování [REDACTED] ale nevěděla, komu to říkali, zda obžalované.

16. K [REDACTED] [REDACTED] svědkyně uvedla, že o jeho ostříhání se dozvěděla od obžalované. Že by seděl na židličce nahý, o tom svědkyně nevěděla, ale na hanbu nebo na tu židličku do rohu chodil. Jednou to bylo v kuchyňce u topení, dokonce tam rozmontoval topení, a potom třeba i v herničce, kde seděl u zdi, ale on se po chvílce stejně sebral, začal chodit po třídě nebo si šel po svém, neposlechl. Takto odděleny mohly být děti asi deset, patnáct minut. Končilo to tak, že některé děti se pak samy nenápadně začlenily do třídy, u některých se za nimi došlo a zeptalo se, jestli už jsou v pohodě, jestli už se nebudou vztekat nebo plakat, děti slíbily, že ano a šly zpět do třídy.

17. K [REDACTED] [REDACTED] svědkyně uvedla, že měl ze začátku takové dny, kdy dopoledne pořád opakoval větu, že maminka přijde, takže byl takový jako uplakaný, pořád stál u nich a říkal tu větu „maminka přijde“ a na té chodbě byl párkrát. Na chodbě byl asi spíš proto, že tím, jak pořád opakoval tu větu a byl takový uplakaný, tak prostě nedal pokoj, tak tam byl prostě posazený. Většinou to, kdo za dveře půjde, rozhodla obžalovaná, svědkyně ho za ruku [REDACTED] posadit.

18. K [REDACTED] [REDACTED] svědkyně uvedla, že zaslechla, že bývala odpoledne vrácená v hrozných stavech, co se týče opruzenin, ale to tam byla brigádnice. Stalo se, že jim přišla už opruzená ráno do školky. Svědkyně nevěděla, jestli byla někdy přítomna tomu, že by obžalovaná [REDACTED] dala facku. [REDACTED] byla hodná, hrála si, byla spíše bezproblémová.

19. K [REDACTED] [REDACTED] svědkyně sdělila, že když nastoupila, tak on zrovna asi týden poté odcházel ze školky, takže ho nezná. K osobě [REDACTED] [REDACTED] neuvedla svědkyně ničeho.

20. K [REDACTED] [REDACTED] svědkyně uvedla, že patřila mezi nejstarší, byla to chytrá dívka, vnímavá, ona hodně koukala a poslouchala, takže je možné, že nosila informace domů. To nebylo problémové dítě. Svědkyně nevěděla, jestli byla [REDACTED] někdy plácnuta přes zadek obžalovanou, když na zahradě ničila plot, u toho asi nebyla. O tom, že by obžalovaná sprchovala [REDACTED] [REDACTED] studenou vodou nebo jí omyla ledovou vodou, nic nevěděla.

21. Podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu byly čteny z protokolu o výsledku svědkyně [REDACTED] [REDACTED] ze dne 9. 5. 2023 na č. l. 8 a následující, pasáže, která se týkali [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED] kdy k osobě [REDACTED] [REDACTED] uvedla, že to byl chlapec tichý, nehrál si s dětmi, nemluvil. Byl takový zaostalý, pokakával se a počurával. Když se mu tato nehoda stala, šlo se s ním do koupelny (obžalovaná nebo svědkyně), kde se svléknul a omyl, mezitím mu obžalovaná vyhubovala, co to udělal, řekla mu, že je „prase“, že se to nedělá. Občas nechávala obžalovaná tohoto chlapce klečet, on si z toho nic nedělal, a stejně neklečel, válel se po zemi, bylo mu to jedno. Za zlobení u jídla ho trestala pohlavkem. V případě [REDACTED] [REDACTED] svědkyně odkázala na výpověď před soudem.

22. S obžalovanou se nikdy nebavila o jejím přístupu k dětem, o jejím způsobu trestání, kterému byla přítomna. Věděla, že to není správné, stejně tak se jí nelíbilo stravování. Důvody, proč svědkyně odešla z [REDAKCE] byly neshody s brigádníci, primárně to byl chod školky, který se jí nelíbil. Poté, co od obžalované odešla, tak byla v dětské skupině [REDAKCE] ale tam byla krátce, protože tam prostě nechtěla zůstat, nesedlo jí to tam. V [REDAKCE] byl i [REDAKCE] toho tam viděla hned první den. V [REDAKCE] se choval úplně jinak, přišel do školky úplně normálně, šel do herničky a zapojil se. V [REDAKCE] se jí ptali, kde předtím pracovala, tak řekla, že ve [REDAKCE] V [REDAKCE] neřešila závadové jednání učitelek ve vztahu k dětem ve [REDAKCE] Sdělila jako důvod odchodu to, že se jí ve [REDAKCE] nelíbilo kvůli brigádníci a kvůli porcím jídla, nikoli kvůli chování k dětem, to ne, ani neměla co říct.

23. **Svědkyně** [REDAKCE] uvedla, že ve [REDAKCE] pracovala od května nebo června 2021, o práci se dozvěděla na Facebooku, jednala s obžalovanou. Dohodly se a ona začala docházet na ranní směnu, protože sama měla syna ve speciální škole, tak aby se mu mohla věnovat. Chodila do práce od 6.00 do 14.00 hodin, jen když bylo třeba, tak tam byla déle, např. když byla obžalovaná na dovolené nebo když někdo onemocněl nebo vypadl. V prosinci obžalované sdělila, že hodlá odejít. Důvod ukončení práce byla špatná atmosféra. Ta nepohoda spočívala v tom, že se neshodla s kolegyní [REDAKCE] a byla tam taková napjatá atmosféra, nebavily se mezi sebou a problémy vznikly také, když měla začít pracovat na směny ranní/odpolední, což nechtěla. Pokud byla svědkyně tázána, zda jí nějaké chování obžalované vůči dětem přišlo jako nevhodné nebo v ní vyvolalo údiv, tak potvrdila, že se stalo, že tam byl chlapeček, který házel jídlo na zem, tak mu obžalovaná dala jen takový políček, ale nebyla to žádná rána, nic takového. Byl to [REDAKCE] Žádné plácání dětí přes zadek si nevybavila. Žádné klečení dětí tam nebylo. Nevěděla, zda v době, kdy byla na směně, docházelo k nějakému odvádění dětí za dveře. V koupelně ve školce bylo umyvadlo, záchod a vana. Ta se používala, třeba zrovna, když se [REDAKCE] pokákal, a ještě jeden chlapeček [REDAKCE] který si sahal do plínky a měl třeba rozmazáno po zádech, tak se vzal a musely ho umýt. Myly ho tak, že ho úplně vysvlékly, postavily do vany a umyly ho, normálně se osprchoval, když už to bylo nutné. Svědkyně jej takto myla jednou. Z doslechu věděla, a to přímo od obžalované, že musela nějaké dítě také sprchovat, asi to byl [REDAKCE] který se přes spaním pokákal.

24. Strava jim byla přivážena v jídlonosicích a obědy se pak v kuchyňce ohřívaly. Nebyly to obědy pro každé dítě zvlášť, bylo to určité množství jídla, které se pak rozdělilo dětem. Jídlo většinou porcovala obžalovaná, když byla na dovolené, tak to dělala svědkyně nebo ten, kdo byl zrovna v práci. Pravdou je, že když bylo k jídlu něco, co dětem chutnalo, třeba bramborová kaše nebo něco sladkého, tak toho bylo málo a nebylo dětem co přidat. Někdy zase byly zbytky a jídlo se vyhazovalo, když to dětem nechutnalo. Svačinky si děti nosily svoje, každé mělo svoji krabičku. Někdy se stalo, že dítě svačinu nemělo, a to se řešilo tak, že jak si děti nosily různé kapsičky ke svačinkám a někdy je nejedly, tak se daly do ledničky, a pak, když měly hlad nebo někdo svačinu neměl, tak se mu svačina z toho dala. Dle svědkyně se obžalovaná k dětem nechovala ošklivě nebo že by byla na ně zlá.

25. K [REDAKCE] uvedla, že si nepamatuje, že by měl nějaké výlevy, on měl problém hlavně s tím přijít do školky. Nechodil úplně pravidelně, a to byl asi jediný problém, kdy se [REDAKCE] vztekal. To, co je uvedeno v obžalobě ohledně bití kvůli odmítání jídla, tak k tomu určitě nedocházelo, on sice jídlo odmítal, nejedl, ale určitě nedocházelo k jeho bití. Svědkyně však připustila, že jednou dostal pohlavek, protože něco hodil, ale nebyly to žádné jako rány, to určitě ne. Na spaní byly určené dvě místnosti, když bylo dětí méně, tak spaly v jedné, když více, tak byly rozdělené, ale určitě [REDAKCE] nespál sám. Děti, které nespaly nebo hůř usínaly, tak byly vedle v místnosti, kde byly dětské postýlky, tak aby nerušily ostatní. Dveře ale byly otevřené, aby slyšely pohádky a tak.

26. U [] [] svědkyně popřela, že není pravda to, co je uvedeno v obžalobě. Žádné takové tresty jako klečení nebo hanba tam nebyly. Je pravda, že v jednom případě obžalovaná dala [] letmý pohlavek, když rozházel jídlo všude. O ostříhání vlasů nevěděla. Když docházela svědkyně do [] tak [] ve školce nosil plínky, takže nezažila situaci, že by se pomohl a musel sedět nahý na židli.

27. K [] [] [] a [] [] svědkyně neuvedla niče, k [] se již vyjádřila, v případě [] nebyla přítomna tomu, že by ničila plot.

28. **Svědkyně** [] [] uvedla, že ve [] pracovala téměř rok, nebyla tam každý den, při tom studovala. Na směny chodila jak kdy, v létě se stávalo, že bývala i dopoledne, ale když chodila do školy, tak tam bývala od tří hodin do zavření školky. Na směně byla buď s obžalovanou nebo se svědkyní [] či [] vlastně se všemi, co tam v tom období pracovaly. Ve skupině bývalo tak 20 dětí. Nevybavuje si, že by za dobu, co tam pracovala, zažila nějakou nestandardní situaci, nestandardní chování obžalované k dětem, nad kterým by se zarazila. Není si vědoma toho, že by obžalovaná někdy děti bila, např. přes zadek, zátylek, plácnutí přes ruku. Za její přítomnosti ve [] se nestalo, že by se užívaly takové tresty, že by děti chodily na hanbu, musely klečet, chodily za dveře. Vlastně uběhla dlouhá doba a všechny okolnosti se jí dost špatně vybavují, ale kdyby se dělo něco nestandardního, tak by jí to v hlavě zůstalo a řekla by to. Samozřejmě se občas dítě okřiklo, ale nezažila nic horšího. Křičení až ječení na děti nezažila. Příjmením se občas dětem říkalo, kdo to dělal, nedokázala dnes již říci. Tomu, že se dítě sprchovalo v koupelně, přítomna byla. Sama tak musela učinit u dítěte, které bylo pokálené. V koupelně u toho byla sama, protože druhá kolegyně hlídala v tu chvíli zbytek dětí, nemohlo se to udělat jinak. Jednalo se asi o [] [] Když byly děti špinavé od oběda, tak se chodily umýt k umyvadlu. Když se obědvalo uvnitř, tak se myly u umyvadla v jídelně. Do koupelny se chodilo spíš před obědem, aby si děti umyly ruce. Nebyla nikdy přítomna situaci, že by nějaké dítě bylo rozzuřené nebo ho nebylo možné uklidnit, proto se vzalo do té koupelny a umyl se mu obličej studenou vodou.

29. Dále svědkyně uvedla, že na [] [] si vzpomíná, nic bližšího k němu neuvedla. V případě [] [] nebyla nikdy přítomna tomu, že by ho obžalovaná někdy nechala klečet v koutě, protože zlobil. Nebyla přítomna ani tomu, že by poté, co se počural, seděl nahý na židličce. [] [] nezná. [] [] si pamatuje, nosila plínky a byla opružená. Konkrétně u ní si svědkyně myslí, že opruženiny již při příchodu do školky měla. Určitě nebyla u toho, že by dostala [] od obžalované facku přes obličej. O [] [] se chvílku starala, on odcházel chvílku poté, co nastoupila. V jeho případě se mluvilo o tom, že si sahal do plínky, ale ona to nikdy nezažila. [] [] si nevybavila. V případě [] [] nebyla svědkem toho, že by jí obžalovaná plácla přes zadek na zahradě, protože tam ničila plot.

30. Strava jim byla přivážena ve vakuovaných krabicích, svědkyně většinou jídlo dětem rozdávala na stolečky. Občas jí přišlo, že to bylo jídlo nevhodné pro děti, a že byly malé porce. S obžalovanou o tom mluvila, stejně tak s kolegyní [] ale nijak se nedopídily k žádnému výsledku, žádná změna nenastala. S dětmi chodily ven na zahradu, když bylo hezky, tak tam byly většinu dne, když bylo ošklivě, tak byly uvnitř. Byli tam sousedé, kteří si stěžovali, že jsou děti hluché. To, že by si někdo stěžoval na to, že se tam křičí na děti, svědkyně nezažila. Obžalovaná s ní nikdy neřešila, že tam byla stížnost na chování chův, že křičí na děti.

31. **Svědkyně** [] [] uvedla, že ve [] pracovala do léta 2021, byla zde již u předchozí majitelky. Principiálně poté, co [] převzala obžalované, to vlastně fungovalo stále stejně, na stejné bázi, ba naopak se obžalovaná snažila vést školku progresivněji v tom smyslu, že školku dovybavila o nějaké jiné zařízení, o hračky, více to tam zkulivovala i na zahrádce, aby to

prostředí pro děti bylo vřelé, přijatelné a hezké. Dříve se obědy odebíraly z vegetárny [REDAKCE] pak obžalovaná rozhodla, že se dodavatel stravy změní. Stravování probíhalo tak, že se přivezl oběd, který převzaly. Jídlo nebylo porcované na dětské porce, byly to velké porce, které se dětem rozdělovaly. Svědkyně jídlo na stůl dětem nosila a podle jejího názoru byly porce jídla pro děti úplně dostatečné, až naopak mnohdy jídlo zbylo a muselo se likvidovat. Děti si pak ani nechtěly přidávat. Porce z [REDAKCE] které byly za původní majitelky, byly srovnatelné. Věkové rozpětí dětí, o které se staraly, bylo od 16 měsíců do 4 let, mívaly jich třeba 12, za předchozí majitelky to bylo srovnatelné.

32. Svědkyně uvedla, že jediného, koho z dětí zná, byl [REDAKCE] [REDAKCE] To bylo takové živější dítě, občas si stahoval plínku a sahal si do ní. Matně si vybavila, že měl sklony někoho bít, že se to tam objevilo už od začátku, co [REDAKCE] ve [REDAKCE] byl. Musely tedy [REDAKCE] říkat, že ostatní děti se nebijí, že jsou hodné. Za dobu, co ve [REDAKCE] byla, ze strany obžalované nezažila nic takového, že by děti posílala na hanbu, za dveře nebo klečet. Ve [REDAKCE] nebyla nikdy přítomna tomu, že by tam bylo použito nějaké fyzické trestání dětí, např. přes zadek, přes ruku.

33. **Svědka** [REDAKCE] [REDAKCE] uvedla, že ve [REDAKCE] pracovala asi roce 2021 jako brigádnice. Na směnách bývala s obžalovanou. Pokud se měla vyjádřit k chování obžalované k dětem během situací, kdy se děti třeba praly o hračky nebo zlobily, tak ony to vždy vyřešily tak, že když už opravdu nechtělo dítě poslechnout, tak řekly, že si půjde na chvíli sednout na židličku do rohu v místnosti, kde si hrály děti. To dítě si tedy sedlo na židličku do rohu, počkalo se, než se uklidní a za 5 minut si šlo zase hrát zpátky. Nikdy se nestávalo, že by bylo takovému dítěti vyhrožováno ze strany obžalované, že půjde za dveře a až se uklidní, tak se připojí, nebo že půjde klečet. Děti nikdy nechodily mimo tu místnost, kde byly chůvy. Nikdy nezažila, že by takové dítě stálo za dveřmi. Nezažila to, že by některé z dětí muselo klečet, protože neposlušovalo. Nezažila ani to, že by nějaké dítě bylo tak rozzuřené, že by se vzalo do koupelny, kde by se mu omyl obličej studenou vodou na uklidnění. Jídlo se do [REDAKCE] vozidlo, obědy byly pro všechny stejné. Jídlo rozdělovala obžalovaná nebo [REDAKCE] porce byly pro všechny stejné, a pak když někdo řekl, že by si ještě dal, tak dostal přidáno. Podle názoru svědkyně byly porce úměrné. Nestalo se, že by někdy nebylo na přidání. Svačinky si nosily děti svoje, každý měl svoji krabičku se svačinkou, takže když se svačilo, tak se přinesly všechny krabičky na stůl do jídelny, rozdaly se podle jmen a děti snědly to, co chtěly. Stávalo se, že nějaké dítě někdy svačinu nemělo, ale obžalovaná měla vždy něco v lednici připraveného, nějakou svačinku, dala jim třeba i ze svého. Nebyla nikdy u toho, že by se svačiny jiných dětí rozdělovaly těm dětem, kteří svačinu neměli. V koupelně byla vana, ta se používala, protože se občas stalo, že se děti třeba pokakaly, takže se pak musely občas umýt. To probíhalo tak, že se dítě vysvléklo, špinavé věci se daly do sáčku, dítě se umylo a převléklo. Pokud jde o spaní, tak to probíhalo tak, že se dětičky postavily do řady, postupně šly všichni nahoru, děti si polehaly do postýlek, přečetla se pohádka, a když všechny děti byly v klidu a usnuly, tak se mohlo jít dolů. Všechny děti spaly v jedné místnosti, která byla určená na spaní. Pak ještě byla vedlejší místnost, tam byly dvě postýlky pro malinké děti. Nestávalo se, že pokud dítě nespalo a rušilo ostatní, tak bylo odděleno a spalo ve vedlejší místnosti samo. Samo nikdy nebylo, a když fakt nemohlo spinkat, tak šlo třeba na chvíli k nim dolů, hrály si s ním, a pak ho třeba zkusily znovu uspat.

34. Svědkyně si na [REDAKCE] [REDAKCE] pamatuje. Nikdy nebyla u toho, že by obžalovaná [REDAKCE] [REDAKCE] bila přes zadek nebo zátylek. Nebyla nikdy ani u toho, že by ho obžalovaná sprchovala studenou vodou. Žádné plácání přes ruce, do zátylku, pohlavek, přes zadek neviděla, vždy se ty děti okřikly, ale nikdy neviděla, že by se na ně vztyčila ruka.

35. [REDAKCE] [REDAKCE] si také pamatuje. Nebyla přítomna u toho, že by ho obžalovaná nechávala sedět na židličce na vstupní chodbě, nechávala ho klečet v koutě nebo ho potrestala pohlavkem.

Také neví nic o tom, že když se počural, tak ho obžalovaná nechala sedět nahého na židličce. To, že byl ostříhán, četla v článku. Opravdu si myslí, že mu spíš překážely vlasy v očích, proto mu je obžalovaná zastříhla. Ty děti tam fakt měly třeba i spodní prádlo několik dnů stejné, takže se mohlo stát, že byly ty děti zanedbané. Jméno [REDAKCE] [REDAKCE] jí nic neříká. Na [REDAKCE] [REDAKCE] si vzpomíná, byl u ní problém s opruzeninami, který se řešil. Nebyla svědkem toho, že by jí obžalovaná uhodila přes obličej. K osobě [REDAKCE] [REDAKCE] či [REDAKCE] [REDAKCE] neuvedla ničeho podstatného, [REDAKCE] [REDAKCE] si nevybavila.

36. **Svědčyně** [REDAKCE] [REDAKCE] uvedla, že ve [REDAKCE] pracuje od dubna 2022 a je tam stále. V současné době pracuje jen s obžalovanou, jiné zaměstnankyně tam nejsou. Nebyla nikdy svědkem situace, že by se křičelo až ječelo na děti. Na hanbu se děti nedávají. Samozřejmě že děti se oddělí, ale ne tak, že jsou odděleny do jiné místnosti, to vůbec. Neděje se, že by zlobivé dítě bylo odvedeno na chodbu s tím, že až se uklidní, tak může přijít. Žádné násilí ze strany obžalované vůči dětem tam nikdy nezažila, žádné facky, plácání na zadek, přes ruku. Nikdy ničeho takového svědkem nebyla. Nebyla nikdy ani u toho, že by se nějaké dítě uklidňovalo tím, že by se mu omyl obličej studenou vodou nebo se osprchovalo. Vana v koupelně se v jednom případě použila, když bylo jedno dítě ([REDAKCE] [REDAKCE]) hodně pokakané a potřebovalo omýt. Někdy se to vlhčenými ubrousky úplně nedalo zvládnout. Že by se ale dítě schválně sprchovalo studenou vodou, to určitě ne, u toho nikdy nebyla. Nebyla nikdy přítomna tomu, že by obžalovaná nazývala děti vulgárně, užívala vůči nim vulgární výrazy, oslovovala je příjmením, k tomu nedocházelo. Pokud jde o stravování, tak obědy byly dováženy z jídelny a vždy se rozdělovaly porce pro děti. Porce rozděloval ten, kdo byl zrovna k dispozici, jeden den to dělala jedna, druhý den druhá, střídaly se. Porce pro děti byly podle jejího názoru dostatečné, vždy když dítě chtělo přidat, tak dostalo přidáno. Když už pak nezbylo, tak samozřejmě ne. Nestávalo se často, že by dítě chtělo přidat, ale už nebylo z čeho. Stávalo se to v případě, kdy si opravdu děti chtěly přidávat dvakrát, třikrát, ale že by nikdy nevybylo, to se nestalo. Svačinky si děti nosily z domova, ty jim připravovali rodiče. Když děti neměly svačinu z domova, tak jim připravily chuťvy, co měly ze zásob ve školce. Podle svědkyně se nikdy nestalo, že by obžalovaná svačinu jiného dítěte rozdělila a dala tomu, co svačinu nemělo.

37. Svědkyně nikdy nebyla u toho, že by obžalovaná [REDAKCE] [REDAKCE] vzala, když se vztekal a odvedla ho na chodbičku za dveře, kde byl bez dozoru. Vždy se to dělo tak, že ho odvedly a jedna s ním byla, protože opravdu [REDAKCE] byl agresivní vůči dětem. Nebyla přítomna tomu, že by ho obžalovaná bila do zátylku a na zadek. Obžalovaná ho určitě nesprchovala v koupelně studenou vodou. Obžalovaná ho nebila a nekřičela na něj, aby se uklidnil a nerušil děti při odpočinku. [REDAKCE] nebyl ani při odpočinku nikdy sám, měly v patře postýlky pro menší děti a lehátka pro větší. Když [REDAKCE] zlobil na lehátku, tak šel k ostatním menším dětem do postýlky, kde určitě nebyl sám. Určitě se nikdy nestalo, že by v té druhé místnosti byl sám, vždy tam byly ostatní děti.

38. Svědkyně dále uvedla, že není pravda, že by obžalovaná [REDAKCE] [REDAKCE] za nevhodné chování nechávala sedět na židličce u topení za dveřmi bez dozoru nebo ho nechávala klečet v koutě. Není pravda ani to, že by ho několikrát týdně potrestala pohlavkem. U ostříhání vlasů přímo svědkyně nebyla, ale co slyšela od kolegyně, tak [REDAKCE] měl špatně ustřižené vlasy, tak mu jen dorovnaly ofinu. Není pravda ani to, že když se pomočil, tak by svléknutý musel sedět na židličce v koutě herny. Když se pomočil, tak ho prostě převlékly, utřely nebo ho umyly, když bylo potřeba. [REDAKCE] [REDAKCE] si nepamatuje. [REDAKCE] [REDAKCE] byla malá, když nastupovala. Opruzeniny [REDAKCE] měla, jako každé jiné dítě a nebylo to určitě o tom, že by se o ni nestaraly. Dětem se plíny vyměňovaly, nezůstávaly v počuraných, když bylo potřeba, mazaly se. Žádní rodiče si na to konkrétně svědkyni nestěžovali. Není pravda, že by obžalovaná měla [REDAKCE] v jednom případě udeřit přes obličej. [REDAKCE] [REDAKCE] ani [REDAKCE] [REDAKCE] si svědkyně nepamatuje. V případě [REDAKCE] [REDAKCE] nebyla u situace, že by dostala na zadek, když na zahradě dělala,

co neměla, ale slyšela o tom od více kolegyně. Nedostala ale přes zadek, prý dostala přes ruku, protože na zahradě ničila plot nebo něco takového.

39. **Svědék** ■■■■■ otec nezletilého ■■■■■ uvedl, že jeho syn přišel do školky v září 2021. Prvních čtrnáct dní bylo na zkoušku, nějaké čtyři hodiny, a od října začal docházet víceméně na celý den. První problémy už byly v listopadu, kdy se jim nelíbil přístup, personál, proto se ozvali. Ten první impuls, kdy se ozvali, byl, když tam byl problém s kousáním. Bylo jim řečeno, že ■■■■■ někoho kousl, sám ale měl kousanec na těle. Bylo jim vysvětleno obžalovanou, že je to jejich vina, přitom syn se takto jinde nechoval. Pak pozorovali, že to, co ■■■■■ uměl z domova jako by ztratil, ať to bylo stravování, kdy odmítal držet lžičku, i když předtím ji držel, bál se, odmítal jíst, kryl se. Co bylo nejrazantnější, že se začal bát vody, vůbec do koupelny nechtěl vstoupit, byl řev, byl odmítavý, frustrovaný, plačtivý, tak tehdy si řekli, že je něco špatně, ale ještě netušili, že to může být tou školkou, spíš si říkali, že má období vzdoru. Poté začal marodit, a pak se ozvali. Řešili s obžalovanou to, proč se ■■■■■ změnil a co mohlo být příčinou, ale bezvýsledně. Postupem času se problémy stupňovaly, a vše vygradovalo v momentě, kdy nastoupila paní ■■■■■. To už si řekli, že je tam něco úplně špatně. Na jaře svědek poprvé sdělil, že ze školky odejdou, to bylo poté, co se mu opakovaně stávalo, kdy mu ■■■■■ předala znečištěné spodní prádlo syna včetně exkrementů. Na to mu bylo odpovězeno, že mají uzavřenou smlouvu a že by museli doplatit částku okolo 10 000 Kč, což se mu samozřejmě nechtělo. Syna do ■■■■■ během léta 2022 umisťovali jen výjimečně. Podle svědka si jeho syn odnesl z ■■■■■ psychickou újmu, protože do dneška se nechce sprchovat, mohou ho sprchovat jen někteří z rodiny, je negativní, asertivní, a to takový nebyl. Trpí vývojovou dysfázií, ale právě takovéto děti potřebují zvláštní péči.

40. Dále uvedl, že někdy v polovině roku 2021 zachytili nějaké pomluvy o tom, že se ve ■■■■■ bijí děti, že se tam děti dávají pod sprchy, že nedostávají jídlo, že tam musí být v rohu, protože si paní vychovatelky potřebují dát kafičko a děti musí být srovnané a běda, jak někdo vystoupí, to pak dostane trest, že se na ně otevírá okno, aby byly nemocné. Takže to byly takovéto zvěsti, to ■■■■■ do ■■■■■ ještě chodil. Zlom nastal v září 2022, kdy ■■■■■ nastoupil do nové školky ■■■■■ a svědek zjistil, že sem měla nastoupit právě svědkyně ■■■■■. Proto ihned zkontaktoval paní ■■■■■ a sdělil jí, že nebude trpět, aby se o jeho dítě staral neprofesionál. Na to mu paní ■■■■■ sdělila, že si toho všimla, a že tam nadále pracovat nebude. Jenže během této doby paní ■■■■■ začala vyprávět o chodu ve ■■■■■ a začala popisovat bití dětí a další. To svědek ví od paní ■■■■■ se kterou dal řeč a ta řekla vše, vlastně to, co je obsahem obžaloby. ■■■■■ bylo dva a půl roku, když do ■■■■■ nastoupil, jako každé dítě byl přivinutý k mamince, to bylo tak jediné, na co upozorňovali, ale jinak se docela rychle adaptoval. Pak ale začalo to hrubé, ale opravdu hrubé odmítání do školky chodit, kdy on sám řekl: „nechci do školky“. ■■■■■ většinou ve školce ráno přebírala obžalovaná ■■■■■ domů mu ho pak předávaly nějaké holky, které se tam měnily a paní ■■■■■ Z ■■■■■ přešel ■■■■■ do skupiny ■■■■■ kde absolvoval rok a nyní dochází do školky v ■■■■■.

41. **Svědce** ■■■■■ uvedla, že její syn ■■■■■ začal chodit do ■■■■■ v lednu 2022, nejdříve první tři měsíce tam docházel jednou v týdnu asi vždy čtvrtek na dopoledne. Po třech měsících začal chodit ještě v pátek dopoledne, tedy dvakrát v týdnu na dopoledne. Takto chodili až někdy do srpna, než pak šel od září do státní školky. ■■■■■ vybrala na doporučení kamarádky, v této době uvažovala o umístění syna do soukromé školky, aby si zvykl, aby pro něj přechod do státní školky nebyl tak složitý. Po celou tu dobu, kdy ■■■■■ do ■■■■■ docházel, si nevšimla nějakého zvláštního chování ať už ze strany syna nebo ze strany vychovatelek, které se o ■■■■■ staraly. Ze začátku ■■■■■ plakal, když měl do ■■■■■ jít, protože samozřejmě nebyl zvyklý se odloučit. Do ■■■■■ ho většinou vodila svědkyně, on při předávání plakal, říkal, že tam nechce, ale v podstatě potom vždy tak nějak to šlo. Když si pak ■■■■■ ze školky vyzvedávala,

tak to bylo úplně v pohodě, když přišla, tak příběhl, byl rád. Svědkyně se zeptala učitelek, jestli bylo vše v pořádku, ony říkaly, že ano. ■■■■■ v té době mluvil, ale ne moc ve větách, když se ho ptala, jak se ve školce měl, tak řekl třeba, že dobrý. Nikdy si na nic nestěžoval. Asi tam neměl žádnou oblíbenou vychovatelku. Ve ■■■■■ se setkávala s obžalovanou a paní ■■■■■ v létě tam byla nějaká mladší brigádnice. O stravování ve ■■■■■ se zajímala, s obžalovanou bylo domluveno, že obědy mu bude nosit z domova. O tom, že by se někdy stalo, že když ■■■■■ hodně plakal, tak byl oddělený od kolektivu do doby, než se uklidnil, nevěděla. Syn jí nic takového neříkal. Svědkyně uvedla, že zpětně k pobytu ve ■■■■■ nemá připomínky.

42. Svědkyně ■■■■■ uvedla, že když její syn ■■■■■ do ■■■■■ nastoupil, tak ze začátku bylo vše v pohodě, ten první měsíc se jí líbil. Ale poté úplně z ničeho nic, ze dne na den, když se večer šel sprchovat, tak ho dali do vany a úplně hysterický pláč, šílený. Nevěnovala tomu pozornost, ale další dny se situace opakovala, tak zbystřila a zjistila, že syn hystericky řval do doby, než se ujistil, že neteče studená voda. Z toho tedy usoudila, že jsou mu asi dávány studené sprchy. Prostě to tak na ni působilo. Pak se párkrát stalo, že si syna vyzvedla celého od výkalů, i na hlavě. Je tedy fakt, že když nastupoval do školky, tak upozorňovala na to, že když se syn vzbudil, tak může dojít k nehodě, kdy si syn stolicí vyndá z plíny a matlá ji všude. Ale když jej takto asi třikrát vyzvedla v tomto stavu, tak řekla konec. Syn chodil do ■■■■■ tři měsíce, červen, červenec, srpen. Zprvu chtěla, aby chodil i déle, ale nakonec docházku ukončila, protože neměla dobrý pocit, ale nechtěla dělat nějak zle. O ■■■■■ se dozvěděla od známé. ■■■■■ bylo v tu dobu rok a půl, to bylo poprvé, co někam nastoupil. Chodil jen na tři dny v týdnu, protože byl malinký na to, aby chodil každý den, ale na druhou stranu si svědkyně potřebovala odpočinout, protože byl opravdu hodně náročný, tak byla ráda, že ho takhle někam udala. Hned při nástupu ■■■■■ do ■■■■■ přímo obžalované říkala, že má ten problém s výkaly. Poté, co ■■■■■ několikrát ze školky převzala ve stavu, že měl výkaly úplně všude, tak to s těmi vychovatelkami neřešila, protože v tu dobu to pro ni bylo na denním pořádku. Když ho takto ve školce předaly, tak, než odešli, tak ho vlhčenými ubrousky utřela a jel domů v trenýrkách. Když si ■■■■■ v tomto stavu z ■■■■■ vyzvedla, tak mu k tomu vychovatelky řekly, že si nevšimly, že už se to stalo jednou po obědě, že ho utřely a teď, že se to stalo znovu, že si toho nevšimly, že tam děti běhají venku, že si myslely, že je to bláto. Jenže se stalo i to, že jak byl dlouho v té znečištěné pleně, tak měl úplně červenou zadnici, byl opružený.

43. Výhrady k vychovatelkám, jak komunikovaly neměla, ale kolikrát se jí stalo, to tedy nikdy nebyla obžalovaná, to byla paní s dlouhými hnědými vlasy, měla brýle, taková hrozně zvláštní, a ta pokaždé, když svědkyně se synem ráno přišla, tak extrémně křičela na jednu holčičku, až si svědkyně říkala, že to už je moc. Křičela na ní jménem, tak jako ošklivě, křičela na ní, ať toho nechá a ať přestane, holčička hodně plakala a dobývala se ven ze školky.

44. ■■■■■ poté nastoupil do skupiny ■■■■■ kam chodí doteď. Od známých se pak o ■■■■■ dozvíдалa nějaké informace, když třeba někdo zjistil, že tam chodili, tak se jí na to ptal, ona jim říkala, co se synem zažila, ale krom studené sprchy a toho, že si syna vyzvedla párkrát špinavého, se jim nic nějak hrozného nestalo. ■■■■■ je hodně náročný, v tu dobu měli podezření na ADHD, což se jim teď potvrzuje víc a víc, je hodně živý, je trochu agresivní, a hodně impulsivní. Má prostě jen dvě polohy, buď je úplně miláček nebo je na zabít a opravdu nezvladatelný.

45. Svědkyně ■■■■■ matka ■■■■■ a ■■■■■ uvedla, že ■■■■■ nastoupil do ■■■■■ v září 2021, ■■■■■ chodila jen občas, protože byla malinká, takže jen tehdy, pokud svědkyně potřebovala něco vyřídit. Pravidelně začala chodit až od června 2022, kdy jí byly téměř dva roky. ■■■■■ vybrala proto, že byla nejbližší jejich bydlišti, žádné reference o ■■■■■ neměla. Co se týče chování ■■■■■ který trpí hyperaktivitou, tak neupozorňovala vychovatelky z ■■■■■ na nic zvláštního, choval se úměrně svému věku.

46. Dále svědkyně k fyzickému trestání syna uvedla, že sama obžalovaná [REDACTED] jí při předávání syna řekla, že „[REDACTED] musela plácnout přes zadek“, a že třeba seděl na židličce, že zlobil, což se svědkyni nelíbilo. Tím sezením na židličce je myšleno, že seděl někde na hanbě. Obžalovaná jí řekla, že ho plácla, a že si musel sednout na hanbu, aby vychladl. Svědkyně z toho byla velmi překvapená, nevěděla, co má vůbec říct.

48. V lednu 2023 ve [REDACTED] skončili proto, že svědkyně nezaplatila v termínu. Děti pak už nikam neumístila, měla je doma. [REDACTED] poté nastoupil do školky v [REDACTED] v září 2022, ale v říjnu ho vrátili s tím, že se choval tak, že se tam počurával, nemluvil s nimi, byl v koutě, s dětmi se nebavil,

prostě byl takový traumatizovaný. Zůstal tedy se svědkyní opět doma. Pak nastoupil s asistentem v září 2023 do školky v [REDAKCE] kde je [REDAKCE] spokojený, úplně tam rozkvetl, [REDAKCE] začala také chodit do školky, předtím byla se svědkyní doma.

49. **Svědkyně** [REDAKCE] [REDAKCE] uvedla, že její dcera [REDAKCE] začala do [REDAKCE] chodit v březnu 2020. Soukromou školku zvolila proto, že jí ještě nevzali do státní. [REDAKCE] nastoupila ještě za původní ředitelky [REDAKCE]. Chodila tam až do července, přes letní prázdniny byla doma a pak nastoupila zase v září, a to už tam byla obžalovaná jako ředitelka. [REDAKCE] tam byla spokojená, chvíli měla plačtivé období, že do školky nechce, ale to tak bývá. To bylo od září, začalo to někdy v říjnu, že poplákávala, že do školky nechce, ale svědkyni nepřišlo, že by se ve [REDAKCE] mělo něco dít. Občas [REDAKCE] s něčím přišla, vyprávěla, že děti, když zlobí, tak musí jít za dveře. Vždy opakovala, že musí být hodná. Také říkala, že když děti pláčou, tak jdou do sprchy. K dotazu jí dcera řekla, že ona nebyla, ale pak v řádu několika měsíců najednou řekla, že ve sprše byla. A svědkyni to přišlo divné, tak se dcery ptala, proč v té sprše byla, a ona se o tom nechtěla bavit. Pak se stal ten incident s pletivem, kdy přišla [REDAKCE] vyzvednout do školky a [REDAKCE] byla uplakaná. Obžalovaná jí říkala, že dostala vynadáno, protože do pletiva udělala díru. [REDAKCE] v tu chvíli na to nic neříkala. Doma dceři s manželem domlouvali a ona začala hystericky brečet. Trvalo to nějakou chvíli, ona pořád opakovala: „Já jsem to neudělala, já jsem to neudělala“. Pak dcera říkala, že přece musí věřit jí, protože ona nelže. To svědkyni zarazilo a na to konto jí dcera řekla, že tenkrát byla v té sprše, a že ta voda byla studená, a že tam byla s tetou [REDAKCE]. K tomu plotu jim dcera řekla, že dostala na zadek, že když sahala do toho plotu, že tam byla ta dírka a že ona tam dávala prst, a že proto dostala na zadek. Když jí tuto událost svědkyně kdykoli připomene, ihned začne dcera brečet. Když svědkyně zjistila od [REDAKCE] že byla ve [REDAKCE] sprchovaná, tak to s vychovatelkami neřešila a neřešila ani to, proč byla sprchovaná. Dnes by se zachovala jinak. [REDAKCE] ve [REDAKCE] skončila v srpnu 2022, protože pak už nastupovala do státní školky.

50. **Svědkyně** [REDAKCE] [REDAKCE] uvedla, že z důvodu nástupu do zaměstnání hledala školku pro syna [REDAKCE] a dostali tip na [REDAKCE]. Po domluvě s obžalovanou [REDAKCE] [REDAKCE] do [REDAKCE] nastoupil, byl tam třikrát nebo čtyřikrát za dva měsíce (květen, červen). Poprvé, když syna do školky dala, tak při vyzvedávání se obžalované ptala, zda bylo všechno v pořádku, ona odpověděla, že ano. Večer ale [REDAKCE] prohlásil, že dostal na „prdel“, ukázal přes pusku, a pak tedy, že přes ručičku, bylo to zmatené. Svědkyně hned volala obžalované a ta jí to potvrdila, že když [REDAKCE] seděl u stolečku s dětmi a svačilo se, tak že nechtěl jíst a rozlil pití. Obžalovaná říkala, že syn dostal přes ruku, ale [REDAKCE] poprvé ukázal přes obličej. Ptala se dál, proč jí toto obžalovaná nesdělila při převzetí syna, na to obžalovaná uvedla, že nebyl čas, že přebalovala jiné dítě. Poté obžalované osobně sdělila, že si nepřeje, aby bylo její dítě takto bito. Potom byl [REDAKCE] ve [REDAKCE] ještě jednou, a při vyzvednutí jí bylo řečeno, že probrečel úplně celý den, takže s manželem usoudili, že [REDAKCE] už dále chodit nebude. A naposledy syna ve [REDAKCE] vyzvedávala již dopoledne, neboť jí bylo telefonicky sděleno, že opětovně pořád plakal.

51. **Svědkyně** [REDAKCE] [REDAKCE] uvedla, že [REDAKCE] zná, protože ji zakládala [REDAKCE] [REDAKCE] kamarádka, sama svědkyně pracuje ve stejné oblasti, a zpočátku spolu spolupracovaly. Někdy v roce 2021 došlo k tomu, že se do jejího zařízení, které provozuje, začali hromadně hlásit rodiče a žádali o umístění jejich dětí s tím, že jejich děti navštěvovaly právě [REDAKCE]. Přišlo jí to divné, a proto rodiče těchto dětí vyslechla. Svědkyně podotkla, že ona nikdy ve [REDAKCE] nebyla a vše, co slyšela, bylo zprostředkované od jiných osob. Po určité době svědkyně otevřela druhou dětskou skupinu a hledala pro ni pečující osoby. A právě v tu dobu přišla na pohovor [REDAKCE] [REDAKCE] která dříve pracovala ve [REDAKCE]. Ona jí uváděla, že ve [REDAKCE] už pracovat nemůže. Strávila s ní určitou dobu, chtěla vypožorovat, jak se chová k dětem, jak komunikuje. A v rámci toho byla uvedena mezi děti, mezi kterými byli i [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE]. Když paní [REDAKCE] přišla do

dětské skupiny, tak hned poznala všechny děti, které tam z [redacted] byly, a to [redacted] a ještě jednoho chlapce. Reagovala na ně strašně: „Takže Vy tady máte tyhle parchanty, no tak to je strašný, to Vám nezávidím, my jsme strašně rády, že jsme se jich zbavily.“ Ona hanila ty děti. Děti naopak reagovaly tak, že [redacted] dostal hysterický záchvat a zalezl pod stůl, [redacted] seděl úplně jako zpražený. Svědkyně paní [redacted] raději ihned ze skupiny odvedla do kanceláře a ona jí začala vyprávět úplně všechno, co se ve [redacted] dělo, na což svědkyně reagovala tak, že ji k ní do skupiny nepřijala. Paní [redacted] jí přes hodinu vyprávěla „praktiky“ z [redacted]. Podle ní se tam mělo dít to, že ráno, když byl příchod dětí, tak si všechny děti posadily ke zdi, holky pily kávu. Ty holky se tam střídaly, už to bylo divné. Další bylo, že když děti zlobily, tak se svlékly donaha a ostatní se jim vysmívali „naháčku, naháčku“, sprchování ledovou vodou za to, že děti zlobily. Svědkyně ale uvedla, že se to týkalo těch, kteří zlobili, protože dcera její kamarádky toto nezažila. Děti dále neměly dostávat jídlo, [redacted] manžel musel vozit někdy pizzu nebo něco z domova, protože ty děti neměly co jíst celý den. Děti byly trestány za „nehody“, např. exkrementy balily rodičům domů apod. Paní [redacted] dále říkala, že děti byly ve [redacted] fackovány, třeba za to, když nespaly, když dítě v postýlce brečelo a nespalo. Paní [redacted] označila jako osobu, která tohle všechno měla ve [redacted] dělat, jen paní [redacted] ostatní měly přihlížet. Paní [redacted] se od toho distancovala, ale byla tam a nezasáhla. Svědkyně se dále vyjádřila k [redacted] který k nim z [redacted] přišel, uvedla, že se bál prudkých pohybů, bál se hlasitosti, byl zakřiknutý, ze začátku s ním byla spolupráce těžká. [redacted] se postupem času zlepšoval, každý měsíc na něm byl znát, on měl možná nějaký opožděnější vývoj než ostatní děti, ale ta změna u něj byla znatelná. Ta důvěra se postupně napravovala. Ze začátku s ním byly problémy ohledně agresivity, nevycházení s ostatními dětmi, to ze začátku měl, byla to asi nějaká jeho obrana, ale pak to už nebylo. [redacted] je u nich ve skupině pořád. O [redacted] určitě mluvit nechtěl. Mluvil jen o studené vodě, že studenou ne. Byl velmi vděčný za všechno a byl v podstatě až takový podlézavý. Měl tam také ze začátku záchvaty vzteku a zlobení, ale vše se časem vyřešilo.

52. Svědek [redacted] jehož nemovitost sousedí s nemovitostí, v níž sídlí dětská skupina [redacted] uvedl, že tak dva roky nazpět řešil hluk ze zahrady z [redacted]. Do jejich zahrady přes zeleň vidět není, ale v tu dobu slyšel neustálý dětský pláč, a hlavně křičení učitelek, které bylo nesnesitelné. Kolikrát musel odejít ze zahrady a asi dvakrát tam na ně i zakřičel: „Krávo, neřvi tam na ty děti“, žádná reakce na to nebyla, ale křik ustal. Zarazilo ho právě chování vychovatelek k malým dětem. Bylo to křičení, třeba: „Dostaneš na prdel“, místo toho, aby se tam s těmi dětmi komunikovalo a pracovalo tak, jak se s malými dětmi má. Připadalo mu to takové dost nehorázné. Podle svědka křik vychovatelek patřil tak dvěma osobám. Se žádnou vychovatelkou nikdy osobně nemluvil, jen zakřičel ze zahrady, ale konfrontace mezi nimi nenastala. Dnes už je situace úplně jiná, už je to delší dobu. I to mluvení těch vychovatelek na ty děti je tam úplně jiné. Hlas obžalované [redacted] mu povědomí nebyl.

53. Ze znaleckého posudku z oboru psychologie, odvětví klinická psychologie, zpracovaného za účelem posouzení osobnosti obžalované [redacted] bylo zjištěno, že obžalovaná se prezentuje jako přiměřeně se ovládající, klidný, společenský, spíše se podřizující jedinec. Konfliktům se snaží vyhýbat, autority respektuje, pravidla se snaží dodržovat. Je spontánní a nezřídkla jedná rychleji, než přemýšlí. Často se rozhoduje podle sebe, přičemž její chování je více intuitivní než uvážlivé. Jeví se být emočně a psychosociálně nezralá s pestroutv emotivitou. Ze závěrů nevyplynula žádná přítomnost psychopatologie její osobnosti, vykazuje známky nekomplikovanosti a nezralosti, její chování je více intuitivní než uvážlivé, nebyly zachyceny známky významného narušení mezilidských vztahů. Ve vyhocených konfliktech nemusí zvládat silnější impulzy a v důsledku toho se může projevit agresivně. Obžalovaná disponuje celkově intelektovými schopnostmi na úrovni nižšího průměru. Schopnost reprodukovat vlastní zážitky je dobrá. Obžalovaná stíhání své osoby považuje za nespravedlivé a

neopodstatněné, neboť se snažila vykonávat činnost v rámci dětské skupiny, jak nejlépe uměla a není si vědoma závažných pochybení.

54. **Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie**, vypracovaného k posouzení osobností nezletilých dětí ■■■■■ a ■■■■■ vyplynulo, že děti byly vyšetřeny za účasti svých zákonných zástupců, a závěry znaleckého zkoumání byly mimo jiné vyvozeny z rozhovoru s rodiči a dětmi, z pozorování a z testových metod.

55. K osobě nezl. ■■■■■ bylo zjištěno, že vývoj osobnosti nezletilého odpovídá širší normě, projevuje se sklon k větší senzitivitě a impulzivnějšímu reagování, emotivita je labilnější, přetrvává sklon k úzkostnějším a ostražitějším reakcím. Vývojová disfázie jej limituje v jeho komunikačních schopnostech. Aktuálně nebyly zjištěny známky, které by svědčily pro posttraumatickou stresovou poruchu (dále jen PSP). Vzhledem k tomu, že s nezletilým bylo vedení rozhovoru problematické s ohledem na vývojovou disfázii, kterou trpí, nebylo možné získat jeho relevantní vyjádření k věci či osobě obžalované.

56. K osobě nezl. ■■■■■ nebylo zjištěno, že by jmenovaný trpěl závažnou psychopatií, nebyly zjištěny známky, které by svědčily pro PSP, vývoj osobnosti nezletilého odpovídá rámci běžné normy, přímé vyjádření nezletilého k posuzované události nebylo možno vzhledem k jeho věku a časovému odstupu přesně zjistit, sám uvedl, že „ve ■■■■■ to bylo pěkný, paní učitelky byly hodný, nejvíc byla ■■■■■“.

57. K osobě nezl. ■■■■■ bylo zjištěno, že výsledky použitých psychodiagnostických technik neschvídají pro přítomnost závažné psychopatie, nebyly zjištěny známky, které by svědčily pro PSP, vývoj osobnosti nezletilého je na hranici širší normy, v chování se projevují sklony k opozičnímu reagování a k upoutávání pozornosti. Vzhledem k věku nezletilého a časovému odstupu od události nebylo možno zjistit jeho vyjádření k věci či osobě obžalované, dle matky sám spontánně ohledně dění v dětské skupině nesděloval nic, v době, kdy ji navštěvoval. Pouze jednou, když jel kolem tohoto zařízení, říkal: „zlé tety a studená voda“

58. K osobě nezl. ■■■■■ nebyla na základě znaleckého zkoumání zjištěna žádná závažná psychopatie, nebyly zjištěny známky, které by svědčily pro PSP, vývoj nezletilého odpovídá širší normě. Vzhledem k věku nezletilého a časovému odstupu od události nebylo možno zjistit jeho vyjádření k věci či osobě obžalované, dle matky se nezletilý o dětské skupině vyjadřoval tak, že jsou tam „zlé učitelky“.

59. K nezl. ■■■■■ bylo zjištěno, že výsledky použitých psychodiagnostických technik neschvídají pro přítomnost závažné duševní poruchy, nebyly zjištěny známky, které by svědčily pro PSP, vývoj osobnosti nezletilého odpovídá rámci běžné normy. Během rozhovoru nezletilá neposkytla přímé vyjádření k obžalované ■■■■■ pouze sdělila, že „některé učitelky se zlobily více na děti“, znalkyně odkázala na přepis rozhovoru s matkou, v němž nezletilá uvedla, že obžalovaná podle ní byla „nějak víc přísná“, z jejího vyjádření, kdy uvedla, že obžalovanou neměla tolik ráda, lze usuzovat na negativní vztah k ní. Při dotazování se na chování vychovatelek v dětské skupině prožívá nezletilá negativní a úzkostné prožitky, zejména to, že byla potrestána za něco, co neprovedla.

60. Z listinných důkazů, které soud při hlavním líčení provedl, považuje za stěžejní zejména následující.

61. Komunikace vedená mezi obžalovanou [REDAKCE] a [REDAKCE] o tom, že jejího syna [REDAKCE] ošťihala, když součástí jsou i fotografie nezletilého, přičemž obžalovaná se dotazovala matky nezletilého, zda jí toto nevadí, a komunikace vedená mezi obžalovanou [REDAKCE] a [REDAKCE] o incidentu týkajícího se [REDAKCE]

62. Ze zprávy společnosti [REDAKCE] bylo zjištěno, že subjektu [REDAKCE] dodávali na základě ústně uzavřené smlouvy obědy počínaje měsícem září 2020 do měsíce září 2022, přičemž veškerá strava byla objednáвана přes webové rozhraní internetových stránek, případně telefonicky a byla hrazena odběratelem na bankovní účet na základě vystavených faktur, které byly součástí této zprávy.

63. Ze zprávy Krajské hygienické stanice Jihočeského kraje se sídlem v Českých Budějovicích bylo mimo jiné zjištěno, že ohledně zajištění stravování nemusí dětská skupina (jakou [REDAKCE] je) splňovat plnění spotřebního koše, jako je tomu ve školských zařízeních mateřských a základních škol. Stravování dětí ve vázané živnosti „péče o dítě do tří let věku v denním režimu“ musí splňovat podmínky podle § 24 odst. 1 písm. c) zákona č. 258/2000 Sb, o ochraně zdraví, tedy zajistit, aby podávané pokrmy měly odpovídající smyslové vlastnosti a splňovaly výživové požadavky podle skupin spotřebitelů, pro které jsou určeny.

64. Ze zprávy Ministerstva práce a sociálních věcí, odboru rodinné politiky a ochrany práv dětí bylo zjištěno, že evidence poskytovatelů služby péče o dítě v dětské skupině, kterou spravuje a provozuje toto ministerstvo, neobsahuje údaje o [REDAKCE] se sídlem v [REDAKCE] na adrese [REDAKCE]

65. Ze zprávy Magistrátu města České Budějovice, obecního živnostenského úřadu bylo zjištěno, že obžalovaná [REDAKCE] předložila k žádosti o vydání živnostenského oprávnění k vázané živnosti „péče o dítě do tří let věku v denním režimu“ osvědčení o získání profesní kvalifikace, přičemž aktuálně obžalovaná přerušila výkon živnosti na základě její žádosti podané dne 9. 2. 2023 na dobu od 10. 2. 2023 do 31. 12. 2035. Dne 13. 1. 2023 obžalovaná založila spolek [REDAKCE] z.s. se sídlem v [REDAKCE] na adrese [REDAKCE], který je zapsán ve spolkovém rejstříku vedeném u Krajského soudu v Českých Budějovicích, v němž působí jako statutární orgán pouze obžalovaná.

66. Policejní orgán provedl též ohledání budovy na adrese [REDAKCE], v níž dětská skupina [REDAKCE] sídlí, byla pořízena též fotodokumentace dávající ucelený přehled o prostorách, v němž je skupina provozována.

67. Dále byl proveden důkaz docházkovými listy nezletilých do zařízení [REDAKCE] v posuzovaném období.

68. Ze zprávy [REDAKCE] k osobě nezl. [REDAKCE] bylo zjištěno, že jmenovaný byl přijat do mateřské školy od školního roku 2023/2024, do kolektivu dětí byl přijat hezky, ačkoliv jeho chování narušovalo a stále určitým způsobem narušuje chod třídy, do kolektivu dětí se víceméně nezačleňuje, vyhledává individuální aktivity. Emocionální záchvaty se v jeho případě vykytují často, ne vždy je vypořádován spouštěč. Často takto reaguje na pokyny, které se mu nelíbí při běžném režimu dne (sebeobsluha, stolování, hygiena, řízená činnost, pobyt venku), reaguje křikem, pláčem a agresivitou. Se stolováním má problémy, jí velmi málo, ale má i svá oblíbená jídla.

69. Ze zprávy Statutárního města České Budějovice, Magistrátu města, odboru sociálních věcí, podané k dětem [REDAKCE] bylo zjištěno, že spisová dokumentace je na tomto odboru vedena od října 2017, kdy byly několikrát řešeny spory mezi rodiči a oznámení policie. V rodině byla prováděna opakovaně šetření, která byla realizována především z důvodu negativního psychického dopadu sporů rodičů na nezl. syna [REDAKCE] [REDAKCE]. Matka žije s dětmi v [REDAKCE] domácnost je z její strany udržována dle jejich možností s ohledem na přítomnost většího počtu dětí. V květnu 2023 byl řešen výskyt opruzenin u nezl. [REDAKCE] [REDAKCE]. Dle zprávy ošetřující lékařsky ze dne 29. 5. 2023 mají všechny děti splněny preventivní prohlídky a povinná očkování. V rodině panuje složitá situace obzvláště ve vztahu mezi rodiči, což se promítá i do psychické pohody dětí, které takovým sporům musely přihlížet, nicméně v ordinaci lékařky děti nepůsobily úzkostným dojmem, v rámci jejich možností komunikovaly.

70. Jako důkaz provedeny též prohlášení osob, které znají děti [REDAKCE] a jejich matku a vyjádřily se tak k její péči o ně, konkrétně se jednalo o vyjádření kamarádek paní [REDAKCE] [REDAKCE] a to [REDAKCE] [REDAKCE], [REDAKCE] [REDAKCE] a prohlášení chův pověřených k občasnému hlídání dětí a to [REDAKCE].

71. Z přílohového spisu vedeného u Okresního soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 5 T 107/2023, zejména pak z rozsudku ze dne 18. 9. 2023 bylo zjištěno, že [REDAKCE] [REDAKCE] (otec dětí [REDAKCE] [REDAKCE]) byl odsouzen za zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku, kterého se dopouštěl v době od července roku 2021 do 22. 10. 2022 v obci [REDAKCE] ve společně obývané domácnosti na adrese [REDAKCE], [REDAKCE] vůči své manželce [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE].

72. Z přepisu rozhovoru vedeného mezi [REDAKCE] [REDAKCE] a její dcerou [REDAKCE] vyplynulo, že k dotazu matky nezletilá uvedla, že obžalovaná [REDAKCE] byla z těch vychovatelek, kterou neměla nezletilá moc ráda, protože byla moc přísná, křičela, když děti něco neudělaly, k dotazu matky, jak to bylo s tím, že děti chodily pod studenou sprchu, nezletilá uvedla, že tam chodily děti, protože zlobily. K dotazu matky, zda i ona byla někdy pod studenou sprchou, uvedla, že ne. K opakovanému dotazu, zda byla ve sprše, protože to předtím vyprávěla, nezletilá uvedla, že se minule nespletla, že si to jen předtím více pamatovala, ale teď si to nakonec pamatuje.

73. Pakliže zmocněnec poškozených [REDAKCE] navrhoval doplnit dokazování též o znalecké zkoumání [REDAKCE] [REDAKCE] soud tento důkazní návrh zamítl s naprosto shodnou argumentací, která byla užita již v přípravném řízení, kdy byl ze strany zmocněnce tento důkazní návrh též vznesen. Znalecké zkoumání tohoto nezletilého by bylo neúčelné jednak vzhledem k časovému odstupu od projednávaných událostí, jednak s ohledem na osobnost nezletilého, neboť jak vyplývá z lékařských zpráv obsažených ve spisovém materiálu, nezletilému byla diagnostikována porucha aktivity a pozornosti, kdy nemluví ani nereaguje na povely, jmenovaný trpí expresní poruchou řeči, kdy srozumitelnost jeho řeči je velmi nízká. Z tohoto důvodu soud návrhu zmocněnce nevyhověl.

74. Po provedeném dokazování, kdy soud hodnotil všechny důkazy ve věci provedené podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, jednotlivě i v jejich vzájemném souhrnu, dospěl k následujícím skutkovým zjištěním.

75. Soud má za prokázané, že se obžalovaná [REDAKCE] dopustila jednání podrobně popsaného v rozsudečném výroku, když rozsah trestné činnosti kladený jí za vinu podanou obžalobou zcela prokázán nebyl. Skutkové závěry ohledně viny obžalované jsou vyvozeny

především z výpovědi svědkyň [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] ze sporadického doznání obžalované, ze závěrů znaleckých posudků a z důkazů listinných.

76. Obžalovaná [REDAKCE] v podstatě obžalobou vytýkané jednání popřela, uvedla, že v případě nezl. [REDAKCE] [REDAKCE] jej pouze v jednom případě okřikla, neboť se na pískovišti hádal s nezl. [REDAKCE] [REDAKCE]. U nezl. [REDAKCE] [REDAKCE] přiznala, že tohoto ostržihala, resp. mu zastříhla ofinu. Pokud se jmenovaný počural, byl vysvlečen a převlečen, přitom seděl na židličce v herně, nikdy nebyl vystaven ponižujícímu aktu, jak byl popsán v obžalobě. U nezl. [REDAKCE] [REDAKCE] popřela, že by tuto uhodila. Pokud si její matka stěžovala na opruzeniny a nepřebalení nezletilé, jednalo se o jediný případ brigádnice, kdy zjedнала nápravu pohovorem s ní. V případě nezl. [REDAKCE] [REDAKCE] popřela, že by byl vyváděn mimo dětskou skupinu, ponecháván na chodbě bez dozoru. Uvedla, že byl velmi plačtivý, proto chodil vedle do jídelny, ale ona s ním, nikdy nebyl bez dozoru. U nezl. [REDAKCE] [REDAKCE] připustila, že došlo k tomu, že po spaní byl tento od stolice zamazaný, proto jej opucovaly a převlékly, mohlo se stát, že měl ve vlasech zaslou stolicí, vlasy mu z hygienických důvodů nečesaly, ona jej nemyla, většinou převlékala či uklízela lůžko. V případě nezl. [REDAKCE] [REDAKCE] obžalovaná uvedla, že v jednom případě jej plácla přes ruku a též u nezl. [REDAKCE] [REDAKCE] obžalovaná přiznala, že jí třepla přes zadek, neboť na slovní upozornění nereagovala.

77. Již z odůvodnění obžaloby se podávalo, že důkazem stěžejním a usvědčujícím měla být výpověď svědkyně [REDAKCE]. Tato svědkyně byla před soudem vyslýchána, dle soudu vypovídala nikoli přesvědčivě, když především ve světle výpovědi svědkyně [REDAKCE] soud její výpověď označil za nikoli věrohodnou. Před soudem tato svědkyně prokazatelně lhala, když na dotaz obhájce obžalované uvedla, že v případě jejího zájmu o zaměstnání v dětském zařízení [REDAKCE] se nezmínila o chování vychovatelek a obžalované k dětem v dětské skupině [REDAKCE] oproti tomu takové chování velmi barvitě popisovala svědkyni [REDAKCE], na jejíž výpověď soud v tomto směru odkazuje.

78. Dle soudu je s podivem, že svědkyně [REDAKCE] před soudem nezmínila praktiky, které měly být prováděny v dětské skupině [REDAKCE] ač tak expresivně a déle, než hodinu je popisovala svědkyni [REDAKCE] když případný argument o časovém odstupu od prožitých událostí by v tomto případě nemohl obstát, neboť jde o tak pohoršení vzbuzující a závažné okolnosti, které by jistě osoba i postupem času ze své paměti nevytěšnila, pokud by k nim došlo, a přesto svědkyně [REDAKCE] je před soudem neuvedla. Mimo to žádná ze svědkyň, bývalých pracovníc v dětské skupině [REDAKCE] ([REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] před soudem nepotvrdily, že by se obžalovaná [REDAKCE] [REDAKCE] způsobem svědkyni [REDAKCE] popisovaným k dětem chovala. Z tohoto nelze vyvodit stejný kategorický závěr jako učinila obžaloba, tedy že výpovědi těchto svědkyň jsou nevěrohodné a nepravdivé, protože obžalovanou [REDAKCE] neusvědčují. Soud konstatuje, že nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by měly činit výpovědi těchto svědkyň nepravdivými, tyto byly soudem řádně poučeny, před soudem vypovídaly spontánně, odpovídaly na dotazy a uváděly to, na co si pamatovaly.

79. Jak dále vyplynulo z výpovědi svědkyně [REDAKCE] poté, co se svědkyně [REDAKCE] objevila v herně jejich skupiny [REDAKCE] neboť se zde ucházela o místo vychovatelky, v níž byli přítomni nezl. [REDAKCE] [REDAKCE] a nezl. [REDAKCE] [REDAKCE] tyto děti naprosto neadekvátně zareagovaly na její přítomnost tím, že např. nezl. [REDAKCE] [REDAKCE] začal hystericky křičet a zalezl pod stůl.

80. Soud zdůrazňuje, že toto chování nezletilého bylo reakcí na to, že se v herně objevila svědkyně [REDAKCE] a nikoli obžalovaná [REDAKCE] což vede soud k závěru, že tato

osoba nejméně v osobě nezl. [REDAKCE] vyvolala strach a paniku s největší pravděpodobností v souvislosti s péčí o něj ve skupině [REDAKCE]

81. Též vyjádření svědkyně [REDAKCE] reprodukované před soudem svědkyní [REDAKCE] „takže Vy tady máte tyhle parchanty, no tak to je strašný, to Vám nezávidím, my jsme strašně rády, že jsme se jich zbavily“, nesvědčí pro to, že tato svědkyně odešla z dětské skupiny [REDAKCE] proto, že nemohla nadále snášet prostředí v této skupině nevýjímaje chování obžalované [REDAKCE] k dětem.

82. Za tohoto stavu soud nemůže dospět k jednoznačnému závěru, že to, co svědkyně [REDAKCE] uvedla především svědkyni [REDAKCE] a zčásti též před soudem, je pravda, neboť její líčení událostí se významně v čase mění. Za osobu, která se měla dopouštět chování vůči dětem, označila právě a jen obžalovanou [REDAKCE] když sama se od takového jednání distancovala, což však nekoresponduje s tím, jak zareagovali na její přítomnost dva chlapci ve skupině [REDAKCE]

83. Pakliže soud nevycházel při zjišťování skutkového stavu právě z výpovědi svědkyně [REDAKCE] byly provedeny další důkazy, které obžalovanou [REDAKCE] z konkrétních činů usvědčují.

84. Za významné soud považuje výpovědi rodičů nezletilých dětí, kteří o konkrétních praktikách obžalované referovali velmi věrohodně a přesvědčivě, když se o nich dozvěděli právě od svých dětí. Výpovědi svědků – rodičů nezletilých nejsou jediným usvědčujícím důkazem, buď jsou podporovány výpovědí svědkyně [REDAKCE] nebo částečným doznáním obžalované [REDAKCE] či zaznamenanou komunikací mezi obžalovanou a rodiči.

85. Vzhledem k věku nezletilých dětí tyto soudem vyslyšány nebyly, většina z nich byla podrobena znaleckému zkoumání, když ani v jednom případě nebyly zjištěny zejména s ohledem na časový odstup od událostí žádné relevantní skutečnosti, které by obžalovanou [REDAKCE] ze žalovaného jednání usvědčily.

86. Dle soudu je nájisto postaveno a bylo prokázáno, že obžalovaná [REDAKCE] na nezletilého [REDAKCE] v případě, kdy se hádal s nezl. [REDAKCE] [REDAKCE] křičela, aby přestal, jak sama obžalovaná přiznala, a dále jej v jednom případě potrestala pohlavkem, neboť v době stravování házela jídlo na zem, jak potvrdila svědkyně [REDAKCE] Nebylo prokázáno, že by byl tento nezletilý konkrétně obžalovanou [REDAKCE] odváděn mimo kolektiv dětí, že by jej bila do zátylku a na zadek, krom jednoho případu, že by jej opakovaně sprchovala studenou vodou, či jej fyzicky trestala za to, že rušil kolektiv dětí při spánku.

87. V případě nezletilého [REDAKCE] [REDAKCE] bylo výpověďmi matky nezletilého svědkyně [REDAKCE] a svědkyně [REDAKCE] prokázáno, že obžalovaná [REDAKCE] tohoto za nevhodné chování u jídla jedenkrát potrestala pohlavkem, v jednom případě mu svévolně, bez svolení zákonného zástupce, ostříhala vlasy, a v jednom případě jej potrestala bitím přes zadek, kdy se nezletilý své matce [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] svěřil, že tam (ve [REDAKCE] je "zlá paní učitelka, že na něj křičí". Na druhou stranu nelze mít za prokazané, že to byla právě obžalovaná [REDAKCE] [REDAKCE] která poškozeného nezletilého měla vysvléknout donaha a usadit na dětskou židličku, neboť z výpovědi svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] nevyplynulo, že tak měla učinit právě obžalovaná [REDAKCE] ale paní učitelka, jak jí syn [REDAKCE] uvedl, když se nestávalo, že by o děti ve skupině pečovala pouze jedna osoba. K tomu, že byl nezletilý potrestán za zlobení plácnutím přes zadek a oddělením od dětí, se matce nezletilého přiznala sama obžalovaná [REDAKCE]

když jej poté matce předávala, stejně tak k tomu, že jejího syna ostříhala, což ještě fotograficky zadokumentovala a matce nezletilého přeposlala.

88. V případě nezletilého [REDAKCE] [REDAKCE] obžalovaná [REDAKCE] nezajistila prostřednictvím dalších pečujících osob v dětské skupině řádnou péči o jeho hygienu, přičemž byl v přesně nezjištěném množství případů předán matce [REDAKCE] [REDAKCE] s plenou velice znečištěnou stolicí, následkem čehož utrpěl nezletilý opruzeniny, kdy byl současně znečištěný zaslou stolicí, kterou měl nejméně ve vlasech a na oblečení. Tyto skutečnosti byly prokázány výpovědí matky nezletilého svědkyně [REDAKCE] částečně je připustila i sama obžalovaná [REDAKCE] když mimo jiné uvedla, že [REDAKCE] po takové nehodě nemyla, to dělaly kolegyně, ona většinou uklízela znečištěné lůžko, zaslou stolicí ve vlasech mohl mít po takové „nehodě“, nečesali ho z hygienických důvodů.

89. V případě nezletilého [REDAKCE] [REDAKCE] se obžalovaná [REDAKCE] doznala, že v jednom případě, poté co při společném stravování s ostatními dětmi vrazil do kelímku s pitím a toto se vylilo na svačiny ostatních dětí, potrestala plácnutím přes ruku. Nezletilý se matce svěřil, že byl obžalovanou [REDAKCE] uhozen, ona toto zjištění konfrontovala s obžalovanou, a tato se jí přiznala, jak vyplynulo z jejich vzájemné komunikace. Svědkyně [REDAKCE] též uvedla, že její syn před ní uvedl, že do „staré školky“ [REDAKCE] nechce, že jsou tam učitelky zlé“.

90. V případě nezletilé [REDAKCE] [REDAKCE] bylo prokázáno, že za údajné poškození zeleného oplocení zahrady ji obžalovaná [REDAKCE] potrestala bitím přes zadek a dále nezletilou v jednom případě z nezjištěného důvodu osprchovala studenou vodou. Tato skutková zjištění vyplývají z výpovědi matky nezletilé svědkyně [REDAKCE] jakož i listinného důkazu – přepisu zvukové nahrávky z rozhovoru mezi nezletilou a její matkou, kde se nezletilá k tomuto vyjádřila.

91. Naproti tomu nebylo provedeným dokazováním prokázáno protiprávní jednání obžalované [REDAKCE] vůči poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] které jí bylo obžalobou kladeno za vinu, a proto bylo z rozsudečného výroku vypuštěno.

92. To, že nezletilá [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] měla být udeřena přes obličej obžalovanou [REDAKCE] [REDAKCE] prokázáno nebylo. Žádný takový důkaz proveden nebyl, a pakliže svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] uváděla, že dcera si při dotazu na pobyt ve [REDAKCE] bouchala ručkou do hlavy, není důkazem o tom, že ji měla udeřit právě obžalovaná [REDAKCE] Stejně tak nebylo prokázáno, že by sama obžalovaná péčí o nezletilou této přivodila opruzeniny, neboť jak vyplynulo např. z výpovědi svědkyně [REDAKCE] opruzeniny na nezletilé pozorovala s tím, že s nimi již do skupiny mohla přijít. Obžalovaná [REDAKCE] připustila, že v jednom případě byla matce předána nezletilá se silně pomočenou a utaženou plenou, toto vyplývá jak z výpovědi matky, tak samotné obžalované, která uvedla, že poté, co si jí matka stěžovala na to, v jakém stavu byla nezletilá předána, zjedнала nápravu pohovorem s brigádnicí, a situace se již neopakovala.

93. V případě nezlet. [REDAKCE] [REDAKCE] též nebyl proveden žádný důkaz, který by podporoval závěr obžaloby o protiprávním jednání obžalované, které jí bylo ve vztahu k tomuto nezletilému vytýkáno. Matka nezletilého svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] nepozorovala ničeho podezřelého na chování syna, neměla výhrady k péči obžalované [REDAKCE] a dalších osob, nezletilý při psychologickém vyšetření dokonce uvedl, že „ve [REDAKCE] to bylo pěkný, paní učitelky byly hodný, nejvíc byla [REDAKCE]“.

94. Pakliže byla obžalovaná [REDAKCE] viněna též z toho, že nezletilým dětem, o které měla povinnost řádně pečovat, nepodávala dostatečné množství stravy, prokázáno nebylo. Jak vyplynulo v podstatě z výpovědí všech svědkyň (rodičů a vychovatelek), tak obžalované [REDAKCE]

■■■■■, obědy byly dětem podávány. Jak prokázáno listinnými důkazy, strava byla objednávana v Jídelně ■■■■■. Obědy byly následně obžalovanou rozdělovány mezi děti. Je subjektivním názorem každého, zda množství podávané stravy bylo dostatečné či nikoli, když svědkyně ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ a ■■■■■ neuvedly ničeho podstatného, co by mělo vést k závěru, že dětem nebyla strava poskytována. Shodně uvedly, že každé dítě oběd dostalo, u oblíbených jídel přebytky nebyly, u méně oblíbených se stávalo, že jídlo zbylo. Pokud jde o kvalitu stravování nutno konstatovat, že při zajištění stravování nemusí dětská skupina ■■■■■ splňovat plnění spotřebního koše, jako je tomu ve školských zařízeních mateřských a základních škol. Mimo to, každý rodič byl informován o způsobu zajištění stravy v dětské skupině, jídelní lístky byly k dispozici. Žádný z rodičů, který byl vyslýchán jako svědek před soudem, nesdělil, že by měl ke stravování výhrady, či že by od svého dítěte měl informace o tom, že po dobu pobytu ve ■■■■■ trpělo hladu. Tvrzení svědkyně ■■■■■ o tom, že se stalo, že když byla obžalovaná ■■■■■ na dovolené, nebylo objednáno dostatečné množství porcí pro všechny přítomné děti, a že ona musela dětem zajistit jídlo jiným způsobem, je nutno dát do kontextu jejího dalšího vyjádření, kdy uvedla, než obžalovaná na dovolenou odjela, tak všechno předpřipravila, měla k dispozici seznam dětí, které měly přijít a měla pro ně objednaná jídla, která vždy přivezli. Bohužel se ale stalo, že přišlo třeba víc dětí, než bylo uvedeno v seznamu, tudíž nebylo dost jídla. Přišly prostě do školky i děti, které na seznamu nebyly, a pak, když stály ve dveřích, tak je svědkyně ■■■■■ do skupiny přijala, protože rodiče potřebovali odejít do práce. Z tohoto je zřejmé, že nemohl být zajištěn dostatečný počet obědů, pakliže se ve skupině nacházely též děti nepřihlášené, avšak tuto okolnost obžalovaná ■■■■■ nemohla žádným způsobem ovlivnit, neboť šlo o rozhodnutí svědkyně ■■■■■.

95. Pokud jde o výpověď svědka ■■■■■ otce nezletilého ■■■■■ ■■■■■ ten se obsáhle vyjádřil k pobytu jeho syna ■■■■■ ve skupině ■■■■■ který nastoupil od září 2021. Postupem času odmítal syn jíst příborem, v případech prudkých pohybů se začal vykrývat, což dříve nedělal a zejména se začal bát vstoupit do koupelny a mýt se. Dle svědka se situace měla zhoršit po nástupu svědkyně ■■■■■ do skupiny na jaře 2022 (to však nekoresponduje se zjištěním, že tato svědkyně ve skupině působila již od prázdnin 2021), kdy např. při vyzvedávání syna mu bylo opakovaně touto svědkyní předáváno znečištěné spodní prádlo, popř. byl syn předán s pomočenou plínou, která byla velmi utažena. Svědek se vyjádřil k tomu, jak vnímal změnu v chování syna a povšechně se vyjádřil k personálu dětské skupiny, když konkrétní výtky vůči obžalované ■■■■■ ve vztahu k péči o jeho syna sděleny nebyly.

96. Pakliže obžaloba přikládala významnou hodnotu výpovědi svědka ■■■■■ pro hodnocení celého dokazování, neboť se jedná o svědka zcela nezávislého, který nemá ani vztah k tomu předškolnímu zařízení, ani k rodičům nezletilých dětí, který referoval o křiku učitelek na děti na zahradě, soud takový názor nesdílí. Tento svědek toliko vypovídal, že ho zarazil způsob komunikace mezi učitelkami a dětmi na zahradě, která sousedí s jeho nemovitostí, nepodal však žádné zásadní svědectví k osobě samotné obžalované, tuto nezná, stejně tak jako ostatní personál z té doby, hlas obžalované mu povědomí nebyl.

97. Právě z výše uvedeného lze mylně nabýt dojmu, a činila tak i obhajoba (viz závěrečná řeč státní zástupkyně, kdy např. uvedla: „můžeme si položit otázku, jak se asi chovaly vychovatelky k dětem, když byly za zavřenými dveřmi“), že před soud byla postavena dětská skupina ■■■■■ společně s obžalovanou ■■■■■. Tak tomu ale nebylo. Před soud byla postavena pouze obžalovaná ■■■■■ která se zpovídala z jednání, které jí bylo podanou obžalobou kladeno za vinu, a úlohou soudu bylo na základě provedeného dokazování posoudit, zda se konkrétních činů vůči konkrétním nezletilým dopustila či nikoli. Vyjádření vyslechnutých svědků (rodičů) bylo veskrze obecné, čemuž lze rozumět, protože oni ve skupině nebyli přítomni, nebyli svědky ničeho, informace získali (někteří z nich) zprostředkovaně od svých dětí,

vyjadřovali se tedy k dětské skupině jako takové, k vychovatelkám, a nikoli ke konkrétním osobám (až na některé výjimky). Lze souhlasit s názorem obhajoby, kdy obhájce v závěrečné řeči mimo jiné uvedl, že: “Trestní oznámení v této věci podal svědek [REDAKCE] tedy rodič, jehož dítě přestoupilo z dětské skupiny [REDAKCE] do dětské skupiny [REDAKCE] v září 2022, kde se k němu dostaly informace o dění ve skupině [REDAKCE]. Již usnesení o zahájení trestního stíhání obžalované se opíralo z valné většiny o vyjádření svědkyně [REDAKCE] popřípadě pak zprostředkovaného vyjádření podatele trestního oznámení svědka [REDAKCE]. Vznikly určité fámy, které se lavinově šířily, kdy si každý mezičlánek něco přidal či něco pozměnil, kdy konečnými adresáty této tiché pošty byly orgány činné v trestním řízení. Obžaloba byla podána pro skutek, který byl formulován naprosto totožně jako skutek, pro který bylo zahájeno trestní stíhání obžalované, a to přesto, že v mezidobí od vydání usnesení o zahájení trestního stíhání do podání obžaloby, tedy ve stadiu vyšetřování, se vina obžalované na základě provedených důkazů zřejmě zjemnila.” K tomu soud dodává že například tvrzení obžaloby pod bodem 1) o tom, že obžalovaná [REDAKCE] měla nezl. [REDAKCE] po dobu 10 minut sprchovat studenou vodou nevyplyvá z žádného důkazu, resp. ani z výpovědi osoby [REDAKCE] stejně tak tvrzení obžaloby pod bodem 4), že obžalovaná [REDAKCE] uhodila nezl. [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] není v přípravném řízení žádným důkazem podpořeno. Přesto si tato „senzační sdělení“ začala „žít vlastním mediálním životem“ poté, co věc začala být před soudem projednávána a před veřejností medializována.

98. Soud samozřejmě rozhodoval toliko na základě důkazů v tomto řízení provedených, a učinil skutková zjištění, která, jak uvedeno již shora, vtělil do rozsudečného výroku, a má za to, že bylo nade vší pochybnost prokázáno, že se obžalovaná [REDAKCE] dopustila právě a jen konkrétních činů výše popsanych, a proto ji v tomto rozsahu uznal vinnou.

99. S ohledem na skutkové závěry soud po právní stránce kvalifikoval protiprávní jednání, kterého se obžalovaná [REDAKCE] dopustila, odlišně od právní kvalifikace užitě obžalobou. Obžalovaná byla viněna ze spáchání zločinu týrání svěřené osoby podle § 199 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku. Týráním se rozumí zlé nakládání se svěřenou osobou, vyznačující se vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalostí, které tato osoba pocítuje jako těžké příkoří. Jako příklady týrání spočívající ve fyzických útrapách lze uvést bití otevřenou rukou i pěstí nebo za pomoci různých předmětů (gumové hadice, dutek, řemene, dřevěné tyče apod.), kopání, bolestivé tahání za vlasy apod.

100. V souzeném případě soud posuzoval intenzitu jednání obžalované [REDAKCE] vůči nezletilým dětem a při zjištěném skutkovém stavu má za to, že obžalovaná svým jednáním skutkovou podstatu zločinu týrání svěřené osoby podle § 199 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku nenaplnila, a to právě s odkazem na rozsah a četnost vytýkaného jednání vůči nezletilým. Nelze však uzavřít, že by konání obžalované bylo v souladu se zákonem, a že by při respektování zásady ultima ratio nebylo možno jej posoudit podle norem práva trestního. Obžalovaná [REDAKCE] se svým jednáním dopustila přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, neboť úmyslně ohrozila rozumový a citový vývoj dětí tím, že závažným způsobem porušila svou povinnost o ně pečovat, a činila tak po delší dobu. Jde o delikt ohrožovací, jehož následek spočívá v ohrožení rozumového, citového nebo mravního vývoje dítěte, a není tedy třeba, aby fakticky k takové poruše došlo. Obžalovaná [REDAKCE] byla osobou, která měla na základě smluvního ujednání se zákonnými zástupci nezletilých dětí, tyto svěřeny do faktické péče, měla o ně řádně pečovat, dbát na to, aby si osvojili i řádné sociální vztahy k jiným osobám, avšak ona svým přístupem v konkrétních případech své povinnosti závažným způsobem porušila, neboť se k nim chovala nepřiměřeně přísně a hrubě.

101. Po subjektivní stránce jednala obžalovaná v úmyslu nepřímém (§ 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku), neboť věděla při svém počínání, že může způsobit ohrožení zájmu chráněného zákonem, když v případě, že jej způsobí, byla s tímto srozuměna. Obžalovaná věděla, že jednání, kterého se dopustila, může neblaze působit na vývoj dětí, o které pečovala, a pro případ, že se tak stane, s takovým následkem byla srozuměna. Jak vyplynulo ze znaleckého zkoumání osoby obžalované, tato disponuje celkově intelektovými schopnostmi na úrovni nižšího průměru, což ji v žádném případě nediskvalifikovalo v posouzení jednání, kterého se dopouštěla, ba naopak dle soudu odpovídá její osobnosti, které byla vykreslena jako nekomplikovaná a nezralá, její chování je více intuitivní než uvážlivé, je spontánní a nezřídka jedná rychleji, než přemýšlí. Ve vyhrocených konfliktech nemusí zvládat silnější impulzy a v důsledku toho se může projevit agresivně.

102. Při úvahách o druhu a výměře trestu soud vycházel z § 38 odst. 1, odst. 2 a § 39 trestního zákoníku. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlédl k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu; přihlédl též k jeho postoji k trestnému činu v trestním řízení, zda sjednal dohodu o vině a trestu, prohlásil svou vinu nebo označil rozhodné skutečnosti za nesporné. Přihlédl také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchan, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.

103. K osobě obžalované [REDAKCE] bylo z opisu z evidence rejstříku trestů a opisu přestupků zjištěno, že v minulosti nebyla soudně trestána, nebyla ani řešena pro přestupková jednání, což soud posoudil jako významnou polehčující okolnost. Pokud jde o okolnosti přitěžující, nelze odhlédnout od toho, že obžalovaná [REDAKCE] čin spáchala vůči dětem, osobám bezbranným a na obžalované závislým. Obžalovaná byla ohrožena trestem odnětí svobody na 6 měsíců až 5 let.

104. Po zhodnocení všech do úvahy přicházejících skutečností, s ohledem na osobnost obžalované a dobu, která uplynula od projednávaného jednání, rozhodl soud o uložení trestu odnětí svobody nespojeného s přímým výkonem, ač tak bylo původně obžalobou navrhováno, a obžalované [REDAKCE] vyměřil trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 24 měsíců. Dále soud obžalované uložil trest zákazu činnosti v trvání 4 let, kdy je na místě eliminovat činnost obžalované [REDAKCE] právě v oblasti péče o děti do tří let věku, jakož i děti předškolního věku, a zakázal této vykonávat zaměstnání či povolání v předškolních zařízeních všeho druhu a dále zakázal výkon podnikání jako osobě samostatně výdělečně činná pro předmět podnikání Péče o dítě do tří let věku v denním režimu. Druhy a výměry uložených trestů pak odpovídají všem shora uvedeným kritériím a soud má tyto tresty za dostatečné. Soud rovněž konstatuje, že potrestání bude pro obžalovanou [REDAKCE] nepochybně dostatečným ponaučením.

105. V adhézním řízení soud rozhodoval o nárocích nezletilých na náhradu škody či nemajetkové újmy, které prostřednictvím zákonných zástupců, potažmo zmocněnce řádně a včas v tomto řízení uplatnili, konkrétně nezl. [REDAKCE] požadoval částku 700 000 Kč jakožto náhradu nemajetkové újmy a částku ve výši 38 500 Kč odpovídající uskutečněným úhradám za pobyt v dětské skupině [REDAKCE] nezl. [REDAKCE] požadovala náhradu nemajetkové újmy ve výši 15 000 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 14,75 % ročně z této částky jdoucím ode dne 24. 5. 2024 do zaplacení, nezl. [REDAKCE] požadovala náhradu

nemajetkové újmy ve výši 20 000 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 14,75 % ročně z této částky jdoucím ode dne 24. 5. 2024 do zaplacení, a nezl. [REDAKCE] požadoval náhradu nemajetkové újmy ve výši 25 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 14,75 % ročně z této částky jdoucím ode dne 24. 5. 2024 do zaplacení.

106. Pakliže v případě nezletilých [REDAKCE] a [REDAKCE] bylo prokázáno hrubé jednání obžalované [REDAKCE] vůči nim, které zasáhlo do jejich osobnostních práv, jejichž ochrana je vtělena do ustanovení § 3 odst. 1 občanského zákoníku, kdy jednáním obžalované byla zasažena především jejich důstojnost a čest, je namístě uložit obžalované povinnost odčinit tuto újmu na přirozeném právu, a s odkazem na § 2951 odst. 2, § 2956 a § 2957 občanského zákoníku ji soud vyčíslil částkou 10 000 Kč pro každého. Obžalovaná [REDAKCE] je tedy povinna zaplatit nezl. [REDAKCE] částku ve výši 10 000 Kč, nezl. [REDAKCE] a [REDAKCE] částku ve výši 10 000 Kč včetně příslušenství, tedy zákonného úroku z prodlení ve výši 14,75 % p.a. jdoucím z této částky ode dne 24. 5. 2024, tedy dne následujícího po konání prvního hlavního líčení, do zaplacení, přičemž výše úroku z prodlení byla stanovena v souladu s nařízením vlády č. 351/2013 Sb., a výší repo sazby stanovené ČNB pro první den kalendářního pololetí, v němž k prodlení došlo. Se zbytkem uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy byli poškození podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních.

107. Vzhledem k tomu, že nebylo prokázáno protiprávní jednání obžalované [REDAKCE] kterého se měla dopustit vůči nezletilé [REDAKCE] byla tato podle § 229 odst. 1 trestního řádu s nárokem na náhradu nemajetkové újmy odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. Stejně tak bylo rozhodnuto o nároku nezletilého [REDAKCE] na náhradu škody, neboť bylo prokázáno, že nezletilý na základě uzavřené zprostředkovatelské smlouvy pobýval v dětském koutku [REDAKCE] jak mimo jiné prokázáno též docházkovými listy jmenovaného, které soud k důkazu prováděl, a tedy služby zprostředkovatele byly využity, a posouzení, v jaké kvalitě byly poskytovány, není předmětem tohoto trestního řízení, respektive přesahuje rámec dokazování v této trestní věci.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr. ř., § 252 tr. ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr. ř.).

Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni (§ 228 odst. 4 tr. ř.).

České Budějovice dne 15. srpna 2024

JUDr. Petra Kubová v.r.
předsedkyně senátu